FRA MINIBAND TIL BIG BAND

I anledning af Sct. Ibs Skoles Big Bands 20-års jubilæumskoncert på Horsens Ny Teater fredag den 6. oktober 2006 og den spændende tur til Japan i forbindelse med efterårsferien, har vi bedt journalist Silke Bock om at skrive en artikel om big bandet.

Silke Bock har været elev på Sct. Ibs Skole i perioden fra 1988, hvor hun begyndte i børnehaveklassen, til 1996, hvor hun forlod skolen efter 9. klasse. Silke har været medlem af big bandet, hvor hun spillede på klaver. Efter studentereksamen fra Horsens Statsskole har Silke uddannet sig til journalist og er nu ansat på Kristeligt Dagblad, hvor hun skriver til sektionen "Kirke og Tro"

For 20 år siden blev Sct Ibs Skoles big band dannet. Historien om skolens orkester er historien om et lille orkester, der troede på sig selv og voksede sig stort. Det er også historien om, hvordan talrige børn har fået selvtillid- og så er det historien om, hvordan en flyvsk tanke kan blive til virkelighed, hvis bare engagementet er stort nok

Af Silke Bock

Det hele startede som en løs idé. Det var dengang for omkring tyve år siden, da Sct Ibs Skole netop havde fået et par rytmiske sammenspilsgrupper. Det var dengang, skolen havde en "Afdeling Øst" for de store elever og en "Afdeling Vest" for de små elever. Og det var dengang Jørgen Frost Jensen var skoleinspektør, og de fleste mandlige lærere havde overskæg.

Det er i dag tyve år siden, at Jørgen Frost Jensen kaldte skolens dengang 8-9 musiklærere ind på sit kontor for at lufte sin uforbeholdne interesse for at gøre et big band til en del af skolens profil, som han havde set det på amerikanske skoler.

Ingen havde på det tidspunkt forestillet sig, at big bandet skulle vokse sig til det, som det er blevet til i dag. For spoler man gennem årene, der siden er gået, har hundreder af elever haft et blæseinstrument i hånden. Stribevis af koncerter er blevet spillet, og orkesteret har været på 4 udlandsture, der snart bliver til 5. For om få måneder går turen til Japan. En tur, der bliver kulminationen på tyve års slid fra både lærere og elever.

Tilbage på skolelederens trange kontor blev idéen om et skoleorkester modtaget med nogen skepsis, fortæller Dan Jensen, der dengang var med til mødet som en af skolens musiklærere.

"Ingen anede om det kunne lade sig gøre. Hvem skulle spille i orkesteret? Hvorfra skulle vi skaffe instrumenter? Hvem skulle lede det? Alligevel viste det sige, at et par af lærerne godt ville gøre forsøget", siger han.

(Fortsættes på side 17)

(Fortsat fra side 16)

Et af de allerførste billeder, taget i skolegården på afd. Øst.

Aftalen blev, at Dan Jensen, der selv havde en fortid i Hovedgård Skoleorkester, skulle starte med at finde trompeter. Og elever, der ville spille på dem. En anden af skolens lærere, Mikael Schütt, skulle gøre det samme med klarinetter.

Instrumenterne blev lejet, købt og lånt fra Hovedgård Skoleorkester. Der blev truttet forsigtige toner på trompeterne, til elevernes læber blev blå. Og efterhånden kunne 8-9 elever spille små grundmelodier på instrumenterne.

Blæserne var på plads. Dan Jensen, som havde hold i rytmisk sammenspil, fik hentet en bassist, en guitarist, en trommeslager og en pianist ind - og pludselig var der et band.

Men fordi eleverne kun akkurat havde fået instrumenter i hånden, måtte Mikael Schütt lave nodearrangementer. Færdighederne rakte nemlig kun til at spille enstemmigt. Og det ligger - som nogle måske vil vide - ikke i et big bands natur.

Kort tid efter rejste Mikael Schütt væk, og ind kom en ny mand i big bandet. Han hedder Niels Kvium og var dengang i tyverne, og så arbejdede han som skolens hjælpepedel og som organist ved kirkens morgensang.

"Jeg kørte bare bus og spillede til morgensang nede i kirken. Og det var svært. Jeg spillede et halvt vers, stoppede, prøvede igen med en finger, ih du milde, det har givet mig traumer", husker Niels Kvium.

Men det afholdt hverken Dan Jensen eller Niels Kvium fra at fortsætte med big bandet, fortæller Niels Kvium:

"Jeg instruerede blæserne, for jeg var lidt bedre til at læse noder end Dan. Han stillede sig frem og svingede med armene, som vi kender det, og af en eller anden mærkelig årsag så kom noget af det til at lyde nogenlunde", siger han.

Orkestrets første nummer var "Oh When the Saints", der også i dag er en uomgængelig klassiker. Eleverne blæste fra håndskrevne noder, men da de første gang spillede sangen igennem uden at gå i stå, rettede Dan Jensen ryggen: Han besluttede, at big bandet skulle spille sin første koncert. Omgående.

1992 - Albany, New York (USA)

Bagerst til venstre ses nuværende lærer på skolen, Karen Bonefeld

(Fortsættes på side 18)

PDF Pro Trial

(Fortsat fra side 17)

På det tidspunkt kunne big bandet fejre sin et-års fødselsdag.

1992 - Anderledes Big Band-påklædning foran Niagara Falls, Canada

Mellem gymnastikribberne i gymnastiksalen stillede big bandet op for første gang for Forældreforeningen Kontakt. Et publikum, men et trygt et af slagsen. Det var med rystende hænder og ustabil vejrtrækning, at bandet rullede sig ud for første gang:

"Jeg kan huske den koncert nede i gymnastiksalen, hvor jeg tænkte: Hvad laver vi her", husker Niels Kvium og fortsætter:

"Hvis vi hørte det i dag, så MÅ det have lydt så dårligt. Men vi tog ud med brede skuldre og sagde til os selv, at vi var verdens bedste. I virkeligheden var det musikalsk dødsforagt. Ren dødsforagt", siger han.

Skepsis kom ikke kun fra Dan Jensen og Niels Kvium. Også andre lærere på skolen tog del i bekymringen. For som Niels Kvium leende siger:

"De undrede sig virkelig over, at vi kunne se så glade og tilfredse ud, når det lød så grimt".

Men big bandet fik truttet sig igennem "Oh When the Saints", og efter koncerten fik Niels Kvium lov til at købe en saxofon af skolelederen.

Derfra gik det stærkt.

Siden den første koncert er det blevet til mange, mange flere. Bigbandet fik en aftale med den lokale jazzklub "Jazz Horse", der hyrede orkesteret til at spille som opvarmning til de koncerter, som klubben afholdt. Dermed havde big bandet fået fast job den første fredag i hver måned i Kilden. Det gav kroner på kistebunden og mod på at spille for andre. Jazzklubben voksede sig ud af Kilden i størrelse, og big bandet blev taget med til Parkhallen, hvor det spillede for op mod 1000 mennesker.

Skuldrene var efterhånden blevet bredere og truttene mere stabile. Big bandet kunne nu spille flerstemmigt, og Niels Kvium og Dan Jensen mente, at det var tid til at komme udenlands. Til London.

Blandt eleverne var der stor forventning og glæde forud for turen. Hos Dan Jensen stod mindet om hans egen tid som elev på Hovedgård Skole i 1960-erne klart, og det var især udlandsturene, han huskede og gerne ville give videre til sine egne elever:

"Udover at man har et særligt fællesskab, når man rejser uden for landet, så lærer eleverne utrolig meget af at være af sted. De bor tit hos en familie, hvor de skal klare sig på et fremmed sprog. Og så sker der det, at de yngre elever ser på de ældre, som skaber konsensus for, hvordan man gebærder sig. Det skal de ældre elever leve op til", forklarer Dan Jensen.

Derfor satte en bumlende bus propfyldt med hujende elever i 1989 kursen mod England. Bag rattet sad skolens på det tidspunkt eneste lærer med stort kørekort, Jan Andersen.

Bussen trillede til færgen, hvor der var høj søgang. Så høj, at dirigenterne under en koncert på skibet måtte holde fast i pæle på skibet for at stå fast. En af trompetisterne sad med hovedet i en brækpose på grund af søsyge. Men da han skulle spille solo, hævede

(Fortsættes på side 19)

1992 - Big Bandet foran Hard Rock Café i New York

(Fortsat fra side 18)

han hovedet, truttede sine toner for bagefter igen at begrave hovedet i posen.

"Det siger da om noget ansvarsfølelse", konstaterer Niels Kvium.

Oplevelserne har siden været talrige. Da orkesteret i 1992 tog til New York, var en af eleverne ved at komme gruelig galt af sted, da han af politiet blev belært om, at man ikke må tisse i buskene i Amerika. Han undgik med nød og næppe at blive arresteret, da han ellers diskret havde trukket sig om bag en busk for lette trykket. Takket være en vaks lærer (som også var hans far og hedder Jan Andersen), fik de forklaret betjentene, at det skyldtes uvidenhed om amerikanske tilstande.

Med oplevelserne voksede også ambitionerne. Der blev oprettet et såkaldt aspirant big band, hvor elever kunne spille sammen, før de blev optaget i det store big band. Der blev holdt store koncerter, og til 10-års jubilæet spillede big bandet sammen med sangerinden Kirsten Siggaard, mens entertaineren Jesper Klein var konferencier.

Big Bandet spillede også for dronningen, da hun kom til Horsens, med et nummer, som Mikael Schütt havde skrevet til lejligheden. Nummeret hed "Royal Swing".

Men som i alle andre af livets facetter har big bandet oplevet både opture og nedture. Gennem alle årene har det været sådan, at der cirka hvert tredje år er en flok, der har forladt skolen og dermed big bandet. En ny generation træder til, men før de er rigtigt sammenspillede, går der en periode. Som lærer har det da også af og til været hårdt at skulle starte forfra, siger både Dan Jensen og Niels Kvium.

(Fortsættes på side 20)

PDF Pro Trial

(Fortsat fra side 19)

”I de perioder, hvor der kommer nye elever med, så er man nede, og så bygger man op. Man skal nyde, når man er på toppen, men hvis man er rigtig pædagog, så skal man også nyde, når det går ned, for det er jo en proces”, siger Dan Jensen.

Men uanset om det er i en op- eller en nedtursperiode, så er der en ting, der altid kan løfte humøret hos Niels Kvium.

”Jeg vil hundrede gange hellere have elever, der ryster på hænderne med store, opspilede øjne, der bare vil det her, end elever, som bliver krukkede og brokker sig over, at vi spiller de samme numre igen og igen. For sådan er det nødt til at være”.

Og der har efterhånden været mange elever igennem big bandet. Mange elever, der ifølge Niels Kvium har fået et nyt syn på sig selv.

”Hvor tit har vi ikke set tykke Henrik i skolegården, som blev drillet, men pludselig fik en ny status, fordi han fandt ud af, at han faktisk var ret sej til at spille på et instrument. Der kan musikalske fællesskaber altså noget, der er unikt”, siger han.

Også Dan Jensen mener, at big bandet er med til at udvikle børnene.

”I en tid, hvor individet er kommet i centrum, er det da flot, at vi kan holde fast i at have et forpligtende fællesskab, og det er det at spille i et orkester. Hvis man ikke møder

(Fortsættes på side 21)

1994 - 10-års jubilæumskoncert med Kirsten Siggaard på Horsens Ny Teater

(Fortsat fra side 20)

op, så mangler ens stemme. Til gengæld er glæden så meget desto større over at have skabt noget sammen”, siger han.

I dag er Dan Jensen stoppet som leder af big bandet. Niels Kvium kører det videre sammen med en anden af skolens lærere, Per Ipsen. Og foreløbigt er der ingen planer om at lukke big bandet. For som Niels Kvium forklarer:

”Det, at få lov til at være stjerne for en aften, at være et sted, hvor man har fyret den af, og hvor jævnaldrende så kommer og vil have autografer bagefter, det betyder ufatteligt meget. Det er noget varigt at få lov til at føle, at man er en kanon. Og så sker der noget med kammeratskabet, når man lugter savsmuldet sammen. Man bliver nervøse sammen, og man lykkes sammen. Hvis du ikke kan identificere det at være menneske med noget succesrigt, så ender man ikke et godt sted. Det er knaldvigtigt. Og så er det fuldstændig ligegyldigt, om du har fået det gennem svømning, korsang eller big band”.

Så der er fortsat fuld damp på ventilerne. Next stop: Sct. Ibs Skoles big band indtager Japan!

Simon Schack Kinnari, 18 år, går i 2. g på Horsens Statsskole og spiller stadig i big bandet:

Jeg så big bandet spille første gang til en forårskoncert på skolen, da jeg gik i 3. klasse. Jeg så trompeterne og tænkte: Whaouw. Det vil jeg også! Og så blev det mit mål, indtil jeg kom i 5. klasse, hvor jeg begyndte at få trompetundervisning. Jeg bliver nok ved i big bandet, indtil jeg er færdig med 3. g, for jeg kan godt lide sammenholdet. Da jeg startede, syntes jeg, at det var rigtig fedt, at de ældre elever kom hen og snakkede, og i dag, hvor jeg er en af de ældste, snakker jeg også med de yngre. Det er lidt lettere at gøre, når man er til big band, end det er at gå hen i skolegården og snakke med dem. Alder betyder ikke så meget i big bandet. Og så er det svært at stoppe, fordi der altid er noget nyt at glæde sig til. Vi skal snart til Japan, og før det var vi i Holland og Belgien. Jeg har også været med til at indspille en cd for big bandet, så der er altid nye udfordringer. Den oplevelse, jeg husker tydeligst, var fra min første udlandstur, hvor vi spillede for omkring

(Fortsættes på side 22)

PDF Pro Trial

(Fortsat fra side 21)

1000 mennesker. Det var helt vildt, og jeg husker det især tydeligt, fordi jeg spillede min første solo. For mig er det også let at fortsætte i big bandet, for det er meget fleksibelt, selv om jeg ikke længere går på skolen. I perioder, hvor jeg har mange lektier på gymnasiet, er det ok, hvis jeg ikke er der så meget til øvning.

Mads Brammer, 32 år og skolelærer:

Jeg var med, da big bandet startede. Jeg spillede trommer i et band på skolen, som hed "Alt for Damerne", og begyndte at spille klarinet. Det var lidt surt at stå med den lakridsstang mellem hænderne, for i virkeligheden ville jeg gerne spille saxofon. Dem var der bare ikke råd til i starten, men vi vidste, at det kun var midlertidigt. Jeg ville spille saxofon, fordi jeg syntes, det så voldgodt ud med det store, blanke, lysende instrument. I starten kunne vi knap kalde det et big band. Jeg har gået i 5.-6.- klasse og fortsatte helt frem til 3. g. Det var vi en hel bunke, der gjorde. Jeg kan huske vores første koncert i gymnastiksalen og den første øvelejr til Ømborgen. Big bandet var det fede sted at være. Der var altid fis og ballade og god stemning. Når jeg tænker over det, må Dan og Niels have brugt oceaner af tid på at tage rundt med os, og det har betydet enormt meget for mig senere at have haft lærere, der havde så kæmpestort et engagement. Folk var der virkelig, fordi de havde lyst, og der blev aldrig hakket nedad. Engagementet er nok en af grundene til, at jeg selv er blevet lærer. I en zapperkultur som vores kan det måske være svært i dag at hænge fast og bygge noget så meget op, som big bandet blev, for det kræver virkelig øvelse. Men man kan servere alt for børn, hvis man brænder nok for det, og det gjorde både lærerne og eleverne.

Line Munkøe, 28 år og uddannet antropolog:

Jeg startede med at få undervisning i trompet af Dan Jensen. Det var noget med at finde ud af, hvad de tre knapper var til, og hvordan man spillede en skala. Big bandet øvede hver mandag fra klokken 18 til klokken 20, og jeg husker det, som om det altid var sommer. Jeg cyklede hen til skolen eller kørte med to af de andre elever i en gammel 2CV.

1997 - I baggrunden det berømte Hollywood-skilt i Los Angeles

I pausen spillede vi fodbold. Jeg var en af de yngste, da jeg startede, og jeg så meget op til de ældre. Vi må have brugt oceaner af tid på det. Vi spillede til receptioner, til fester og i perioder nærmest hver weekend for at få penge i kassen. Jeg husker for eksempel tydeligt, at vi stod foran Juta Ost i Graven en december med frosne instrumenter og skulle

Det nuværende big band med Per Ipsen i front

(Fortsættes på side 23)

(Fortsat fra side 22)

have det til at lyde nogenlunde. Men vi gjorde det, og jeg tror, at det var fordi, at vi alle sammen kunne fornemme, at vi var en del af noget, der var større end os selv. Når man spiller i et big band, så laver man noget sammen, som man ikke kan lave alene. Turene står også klart. Jeg var med i Skotland og i USA, hvor vi kørte rundt i vans med plads til 6-8 mennesker, og det var lige på det tidspunkt, hvor Eric Claptons "Unplugged" var kommet ud. Vi lærte alle numrene udenad, og når vi holdt hvil, så foregik det på rastepladser, hvor lærerne købte sandwichbrød, skinke og pickles, og så blev vi hver dag fodret med klapsammenmadder i lange baner.

MURER & ENTREPRENØR
Rosendal
Rosendal & Sønner A/S
Murer & Entreprenør
Nørretorv 15
8700 Horsens
Poul Rosendal
Tlf. 75 64 54 10 / 40 50 11 18
Carsten Rosendal
Tlf. 75 65 66 86 / 28 10 58 18
E-mail: rosendal-as@post.tele.dk
Hjemmeside: www.rosendal-as.dk
Ombygninger
Tilbygninger
Nybygninger
Hovedentrepriser
Del-entrepriser
BYG GARANTI ORDNING
Telefax 75 61 12 25
75 62 58 18

Lille Hejmdal

Foredrag
Selskaber
Receptioner
Hyggelig gårdhave
Diner Transportable
Generalforsamlinger
Mindehøjtideligheder
Kæmpe TV Storskærm
Barbecue-ben til særpris
Forretnings/forenings møder
Menu a la Carte frokost & aften
I smukke omgivelser...
75 610 200
Åbent dagligt fra kl.11.30 .
Søn-og Helligdage dog først kl. 17.00
www.lillehejmdal.dk

PDF Pro Trial

Motion, sjov og kapløb

Dagen inden efterårsferien er en hel speciel dag på Sct. Ibs Skole. Da afholder Hjerteforeningen skolernes motionsløb med deltagelse af næsten alle danske skoler. Sct. Ibs Skole deltager naturligvis i sådan et arrangement. De yngste elever løber 3 km, mens alle andre må ud på 10 km.

Løbet er blevet en tradition, og både lærere og elever ser frem til dagen. Det er sådan et arrangement, man kan deltage i præcis på den måde, som netop passer til en selv. Nogle løber, alt hvad remmer og tøj kan holde, mens andre lunter igennem ruten, og endelig er der nogle, som vælger at gå turen og nyde den fantastiske natur langs Horsens Fjord.

Sådan en dag er en typisk Sct. Ibs dag, hvor fællesskabet er i højsædet. I dagligdagen, hvor jeg mest befinder mig i overbygningen, er det os lærere, der svinger taktstokken og bestemmer tempoet samt er forrest i feltet. I motionsløbet er vi alle lige, i hvert fald de af os, som ikke kan lade være at konkurrere.

Jeg forsøger at følge med Anders og Niels (to af mine elever i 9. klasse). Jeg tænker på cykelrytterne i bjergene i sommerens Tour de France, der kører op ad stejle bjergsider med fråden hængende ud af munden og prøver at holde tempoet. Jeg er nødt til at slippe efter 3-4 km. Som gammel elitesportsmand gør det ondt ikke at kunne følge med de unge. Jeg forsøger at finde mit eget tempo for at minimere mit tidstab. Der er trods alt stadig tiden at løbe for, og jeg er da heldigvis stadig i førerfeltet og foran flere af mine kollegaer. Internt i lærergruppen

har vi små uskyldige væddemål om, hvem der kan løbe fra hvem, og disse væddemål skulle jo stadig gerne vindes.

I ugerne op til løbet bliver der snakket både blandt eleverne og lærerne om, hvem der kan løbe fra hvem, og om man kan forbedre sin tid fra sidste år. Kan den "gamle" mand Per Ipsen stadig holde tempoet, og vinder han løbet i år? Hvem af eleverne er godt løbende osv.

Man mærker tydeligt den holdningsændring, der er sket i samfundet omkring motion. Sundhedsstyrelsen anbefaler, at børn og unge under 18 år er fysisk aktive 60 minutter om dagen. Det er der ikke noget nyt i, men vi er alle som forældre begyndt at tage det alvorligt. For år tilbage var

PDF Pro Trial

der elever og enkelte forældre, der syntes, det var spild af tid, at de skulle bruge en skoledag på at løbe. Det oplever man aldrig mere, tværtimod er motionsløbet en god anledning til at huske hinanden på, hvor vigtig det er, at både vi voksne såvel som børnene får rørt sig, især fordi julen står for døren.

Denne udgaves forside-foto er de hurtigste piger ved dette års motionsløb, nemlig afdelingsleder Rikke Christensen og elev i 7. B Benedicte Balsløv.
Hurtigste drenge blev lærer Per Ipsen og elev i 6.B Jonathan Henriksen.

Kristian Dyhr

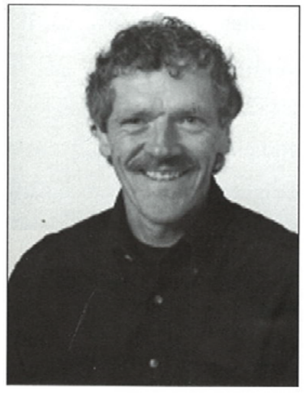

Salget af Kilden til godt formål

Henning Jensen,
Lichtenbergsgade 8,
Horsens,
medlem af regionsrådet for i Region Midtjylland,
Socialdemokraterne

Jeg læste i lørdags her i bladet, at Kilden nu bliver solgt til Sct. Ibs Skole. Det har jeg bestemt ikke nogen indvendinger mod, idet den gamle hædrekronede bygning tilsyneladende har udspillet sin rolle som arbejderbevægelsens højborg her i byen, men det sætter helt naturligt nogle følelser i gang hos mig.

Men først lidt historie som bekræfter, at politiske aftaler står ved magt, når bare de er besluttet på det rigtige tidspunkt og af de rigtige personer. Udgangspunktet er her, at en anden spændende bygning var i fokus, nemlig Håndværker og Industriforeningen på Allegade, der for efterhånden mange år siden kom i økonomiske vanskeligheder, hvorfor de borgerlige partier i det daværende byråd foreslog, at kommunen overtog bygningskomplekset med henblik på at videreføre aktiveteterne.

Det blev vedtaget i enighed, men med den tilføjelse foreslået af den daværende borgmester Robert Holm, at skulle Arbejdernes Forsamlingsbygning, som Kilden hed dengang, på et senere tidspunkt af fagbevægelsen blive foreslået overtaget af kommunen på rimelige betingelser, skulle et muligt køb også accepteres af de borgerlige partier. Som bekendt blev den handel indgået for en snes år siden, og den gamle politiske aftale blev bekræftet.

Det var et enigt byråd, der stod bag købet, og sådan skal det være. Herligt, når aftaler, der har mere end 25 år „på bagen", bliver husket med respekt.

Men som indledningsvis nævnt, har jeg følelser og oplevelser, der stærkt målrettes til Kilden, idet mit politiske virke flere gange blev bekræftet i denne herlige bygning i Kildegade. Som ganske ung - nærmere betegnet i 1965, blev jeg opstillet til byrådsvalget, i 1970 til Folketinget, senere til amtsrådet, og her på det sidste regionsrådet, så mange vil sikkert forstå, at Kilden fylder meget i min bevisthed.

Men nu tyder alt på, at den bliver solgt til et godt formål, og jeg ønsker Sct. Ibs Skole held og lykke med overtagelsen af denne bygning, som rummer så mange minder.

PDF Pro Trial

PDF Pro Trial

Både skolen og Dan Ingemann Jensen selv har i mange år haft et nært forhold til Kilden. Nogle måneder før Dan Ingemann Jensen fik ansættelse på Sct. Ibs Skole i 1982, blev den unge seminarie-studerende hyret til at spille guitar til skolens musical i Kildens teatersal. Teatersalen skal for fremtiden være skolens samlingssal.

Kilden trænger til en gennemgribende renovation, som det bl.a. fremgår af dette billede fra teatersalen.

Kilden skal være byens hus

Sct. Ibs Skole vil tage nabobygningen i brug i etaper

Tekst: Thomas Schütt
Foto: Morten Marboe

HORSENS - Da Kilden blev bygget i 1923, var den tænkt som „byens hus", og bygningens kommende ejer, Sct. Ibs Skole, vil i vidt omfang fortsætte den tradition.

Det siger skoleleder Dan Ingemann Jensen, der er sig Kildens historie bevidst. Vel skal nabobygningen bruges fremtid af den nye ejer, men Kilden skal fortsat være åben for byens foreningsliv.

- Kommunen har gennem tiden haft et godt samarbejde med foreninger, der gør noget godt for børn og unge, og det samarbejde vil vi fortsætte og meget gerne udbygge. Det kan være dyrt og besværligt for foreninger at leje lokaler på f.eks. teatret eller Bygholm, og her vil foreningerne kunne leje sig ind til en fornuftig pris, siger Dan Ingemann Jensen, der da også understreger, at bygningen beholder navnet Kilden.

- Det er et godt navn, så det er der ingen grund til at ændre på, mener han.

Mad i teatersalen

Dan Ingemann Jensen viser rundt i den atmosfære-mættede, men også slidte bygning. Endnu har han ikke fået universalnøglen til Kilden, og overtagelsesdatoen er heller ikke fastlagt endnu.

- Det bliver så hurtigt som muligt. Formentlig omkring den 1. februar, siger skolelederen.

Han er begejstret for nyerhvervelsen, men ved også godt, at bygningen er en stor mundfuld pga. størrelsen, 2900 kvm, og ikke mindst bygningens stand.

Skolen skal give plads til de få nuværende brugere af Kilden, indtil de kan anvises nye lokaler, mens andre dele af bygningen vil blive lukket af i begyndelsen. Det gælder f.eks. en del af kælderen.

- Vi bliver nødt til at tage opgaven i etaper og i et roligt tempo, ellers vil det blive helt uoverskueligt, konstaterer Dan Ingemann Jensen.

Skolen har nedsat et udvalg, der skal udarbejde en flerårig plan for udnyttelsen af Kilden. Der er mange muligheder, og de konkrete planer er slet ikke på plads endnu, konstaterer Dan Ingemann Jensen, der dog godt vil løfte sløret for en af ideerne: Skolebespisning i teatersalen. Maden kunne så tilberedes i køkkenet i kælderen, hvor der tidligere er lavet mad til Kildens restaurant.

- En moderne skole tilbyder eleverne et sundt måltid mad. Det er vi så småt startet med, men købet af Kilden giver helt nye muligheder, som vi nu skal til at se på, siger Dan Ingemann Jensen.

Fællesskabet

Han erkender dog, at køkkenet i kælderen skal gennemgå en gennemgribende renovering, før det kan bruges.

Sct. Ibs Skole har i dag en af landets mindste gymnastiksale, men Dan Ingemann Jensen forestiller sig ikke, at teatersalen skal aflaste den eksisterende gymnastiksal.

- Vi er en skole, hvor det forpligtende fællesskab er i centrum, og vi lægger meget vægt på at være sammen allesammen. Det skal salen bruges til, konstaterer han.

Musik og teater er en væsentlig del af livet på privatskolen, så ud over maling og spartelmasse skal der nu gøres noget ekstra ved akustikken i teatersalen.

- Det er svært at lave lyd i salen. Siden Skousen & Ingemann, Gasolin og Røde Mor spillede i salen i 1970'erne har der været klager over akustikken, og det skal vi se på, siger Dan Ingemann Jensen.

Ikke flere elever

2900 ekstra kvadratmeter giver nye muligheder for privatskolen, men Dan Ingemann Jensen forestiller sig ikke, at skolens elevtal skal øges nævneværdigt fra de nuværende 630 elever.

- Skolen har den størrelse, den skal have, og det er ikke tanken at oprette flere spor. Vi vil flytte flere af de ældste klasser over til Kilden, hvor vi i forvejen har lejet lokaler til 10. klasse. Men man skal huske på, at vi jo ikke får mere skolegård, siger skolelederen.

Ventelisten til at komme ind på skolen vil altså næppe blive mindre, men til gengæld pusler skolen med tanker om at flytte Sct. Ibs Skoles børnehave i Nørregade til Kildegade. Børnehaven er i dag en selvejende institution under kommunen, men Dan Ingemann Jensen ser gerne, at børnehaven kommer tættere ind under skolens vinger, og købet af Kilden gør drømmen mere realistisk.

Alle er velkomne

Nogle vil måske studse over, at det er en privatskole, der overtager arbejderbevægelsens gamle samlingssted. Men den tid, da privatskolerne var forbeholdt en bestemt samfundsklasse, er forbi, forsikrer skolelederen.

- Jeg kender godt til debatten om privatskoler kontra folkeskoler, men jeg vil godt slå fast, at alle er velkomne på Sct. Ibs Skole, hvis de altså vel at mærke er loyale over for skolens ståsted. Vi har børn fra alle indkomstgrupper, alle hudfarver og alle erhverv. Hvis vi begyndte at skelne mellem mennesker, ville det stride mod hele skolens idegrundlag, understreger Dan Ingemann Jensen.

Skolelederen glæder sig da også over, at han kun har mødt positive tilkendegivelser efter nyheden om udvidelsen af skolen.

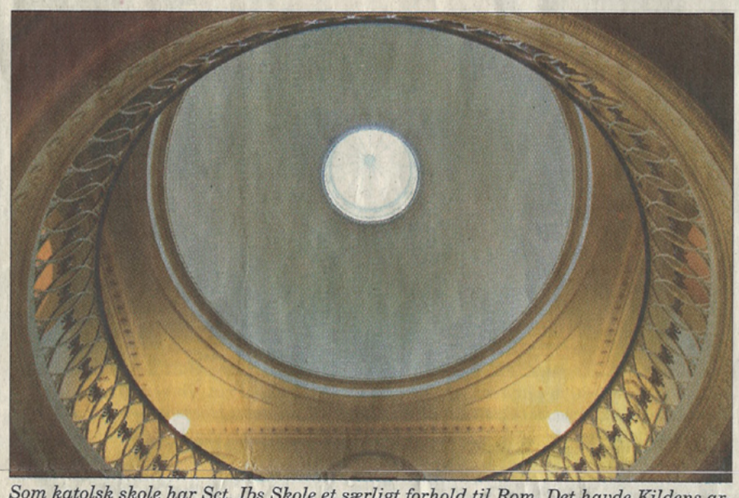

Som katolsk skole har Sct. Ibs Skole et særligt forhold til Rom. Det havde Kildens arkitekt, Viggo Norn, også. Han foretog flere rejser til Rom, og den karakteristiske kuppel i Kildens foyer er inspireret af bygningen Pantheon i den italienske hovedstad. Den blev oprindeligt bygget som tempel for mange guder, men blev senere omdannet til en kristen kirke. Sct. Ibs Skole tager hvert år på rejse til Rom, og skoleleder Dan Ingemann Jensen glæder sig over den særlige forbindelse mellem Kildens arkitektur og skolen.

FAKTA

Kildens historie

Kilden blev opført af fagbevægelsen i 1922-23 og gik i de første år under navnet Arbejdernes Forsamlingsbygning.

Tegningerne til byggeriet er lavet af byens store arkitekt, Viggo Norn. Huset er bygget i den nyklassicistiske stil.

Prisen for byggeriet var 541.835,84 kr., en betragtelig sum dengang, og ved indvielsen i 1923 udtrykte daværende borgmester Axel Sørensen, håb om, at huset gennem de næste 100 år kunne blive samlingspunktet for fagbevægelsens bestræbelser på at skabe „en menneskelig tilværelse for arbejderne i Horsens".

I årene, der fulgte, flyttede fagforeningerne dog ud i mere moderne lokaler, og Kilden blev byens store medborgerhus. Huset fik sit nuværende navn i starten af 1972, da den tilhørende restaurant under stor festivitas blev navngivet Kilden. Navnet gled langsomt over i sproget, og i dag er det de færreste, der ved, at stedet har rødder i fagbevægelsen.

I 1985 måtte fagbevægelsen give op efter flere år med underskud på driften. Horsens Kommune overtog stedet og har siden lejet stedet ud til private og foreninger, bla. til bankospil. Restaurant Kilden har pga. salgsplanerne stået tom i over et år.

Om kort tid overtager Sct. Ibs Skole Kilden, men skolen har forpligtet sig til at huse de nuværende lejere i op til fem år, eller indtil lejerne kan anvises nye lokaler.

Transporten mellem de tre koncertsteder foregik i den tidligere bogbus, som Horsens Ny Teater købte for flere år siden.

- Nu kommer de!

Børnehaven Armilla fik besøg på Spil Dansk Dagen

Tekst: Chr. Rimestad
Foto: Søren E. Alwan

HORSENS - Nu kommer de! Dem, der skal synge!

Jo, der ventede en flok spændte børn, da Spil Dansk Dagen 2008 i går satte lidt ekstra kolorit på hverdagen i børnehaven Armilla i Stensballe.

Så interesserede og nysgerrige øjne fulgte eleverne fra Sct. Ibs Skole, da de stillede op, og mange små ører lyttede intenst, da tonerne blev slået an til Kim Larsens „Joanna".

Og ungerne vidste godt, at fire-årige Claramillas far betalte gildet.

Til koncert

Det rejsende kor var sendt på tur efter idé fra Horsens Ny Teaters direktør Kim Bisgaard Pedersen.

De seneste dage har der været holdt auktion over de vokale udfoldelser.

De tre højstbydende kunne efter eget valg sende koret, som Sct. Ibs Skole velvilligt stillede til rådighed, ud på en opgave.

Dirigent Anne Vindberg-Larsen ledte børnene fra Sct. Ibs Skole gennem tre sange.

Frantz Bernt, ejer af FBI Møbler i Blumersgade, lagde sig med et bud på 4700 kr. i toppen. Et bud på 4600 kr. placerede tandlægerne Lerche på Rådhustorvet næstefter på listen, mens det tredjehøjeste bud - 4300 kr. - kom fra autoforhandler Albert V. Jensen på Vejlevej.

Pengene skal gemmes til foråret og investeres i en koncert, hvortil der vil være gratis adgang. Hvem og hvornår afgøres af, hvor langt de i alt 13.600 kr. rækker.

På sygehuset

Frantz Bernt valgte at sende koret til Armilla for at give børnene en musikalsk oplevelse.

- Børnehaven holder i denne uge tema-uge om at slappe af. Så der er ikke nogen ture ud af huset. Derfor trængte børnene til et anderledes indslag, forklarede Claramillas far.

Markedschef Jesper Bruun Jensen fra Albert V. Jensen kunne fortælle, at hans virksomhed ville begave sygehuset med lidt sang.

- Vi aftalte, at alle de, der er mobile, ville blive inviteret ned i forhallen for at lytte med, forklarede han.

Mens Jette Lerche fra tandlægerne Lerche kunne afsløre, at her ville hele holdet af skolebørn blive hentet med op i klinikken for at synge for personale og kunder.

Nu er det ikke nogen hemmelighed, at mange tandlæger bruger musik til at aflede tankerne, når patienterne kommer under boret.

- Vi holdt pause, mens koret var på besøg, og prøvede i stedet at leve op til vores motto: At et besøg hos os er mere end blot et tandlægebesøg, sagde Jette Lerche.

Postmand Per

I Stensballe-børnehaven blev „Joanna"-sangen fulgt af „Vi er verdens største hjerte" og „Susan Himmelblå", hvorefter børnene blev inviteret til at synge med.

- Bare lige en enkelt sang, sagde korleder Anne Vindberg-Larsen.

- To!, lød det straks fra ungerne.

Så „Postmand Per" kom først på banen, og derefter drog hele flokken på tur med „Rapanden Rasmus" over Rinkenæs Sogn.

Den sidste var der nu ikke mange af Armilla-børnene, der kendte. Men måske gav kor-besøget inspiration til at lære den, næste gang der står sang på programmet i børnehaven.

cr@horsens-folkeblad.dk

TILBAGE TIL INDHOLDSFORTEGNELSEN

PDF Pro Trial

Sct. Ibs Skole vil passe børnehavebørn

Børnehave skal flyttes til en af friskolens bygninger

Af Lasse B. Larsen

Det er børnehavebørn som Frederik (tv.) og Rowan, der kan glæde sig til en ny og større legeplads, når Sct. Ibs Børnehave rykker ind i skolegården på Sct. Ibs Skole. (Arkivfoto)

HORSENS - Min drøm er, at den nye børnehave bliver en by- og naturbørnehave. Den kommer til at ligge på Sct. Ibs Skole, men jeg kan godt forstille mig, at børnehavebørnene bruger flere dage om ugen ude i naturen.

Sådan siger skoleleder på Sct. Ibs Skole Dan Ingemann Jensen om planerne om at overtage Sct. Ibs Børnehave.

Han har længe haft tankerne om en privat børnehave med tilknytning til Sct. Ibs Skole på tegnebrættet.

- Da 9. klasserne i marts flyttede over på Kilden, gav det lidt luft på skolen, og det åbnede op for nogle muligheder. Sct. Ibs Børnehave har haft et godt samarbejde med kommunen, men nu vil vi prøve at følge den lov, der giver privatskoler mulighed for at drive børnehave for treårige og opefter, siger Dan Ingemann Jensen.

Mere sparring

Han ser klare fordele ved, at Sct. Ibs Skole i fremtiden overtager driften af Sct. Ibs Børnehave.

- Sct. Ibs Børnehave på Nørregade 14 er en selvejende institution, hvor børnehavebørn bliver fordelt af kommunen. Den nye børnehave vil også have plads til 25-30 børnehavebørn, men her bestemmer børnehaveledelsen selv, hvilke børn der bliver optaget. Forældre vil søge plads i børnehaven grundet dens værdisæt, forklarer Dan Ingemann Jensen.

Han samarbejder i øjeblikket med Sct. Ibs Børnehaves bestyrelse, bestyrelsen på Sct. Ibs Skole og to andre katolske privatskoler, som også er i gang med at etablere deres egne børnehaver, om at udarbejde et sæt af vedtægter for den kommende børnehave.

- Sct. Ibs Børnehave prioriterer det kristne menneskesyn, så om værdisættet bliver så meget anderledes end i dag, ved jeg ikke.

- I dag er der vandtætte skodder mellem driften af Sct. Ibs Skole og Sct. Ibs Børnehave. Nu har vi en mulighed for at ændre dette forhold og skabe sparring mellem børnehavens og skolens personale, mener Dan Ingemann Jensen, der bliver den pædagogiske leder for den kommende børnehave.

Nye lokaler

Han forudser, at personalet i Sct. Ibs Børnehave uden problemer kan følge med børnehavebørnene ind på skolegangene. Arkitekter har allerede udset en mulig placering på skolen, tilføjer han.

- Børnehavens nuværende lokaler på Nørregade 14 har kommunen lejet. Lejemålet vil nok blive opsagt, og børnehaven flytter ind på skolens grund i lokaler på Nørregade 15-17. Børnehavebørnene skal også have en legeplads, der passer til deres fysiske størrelse, påpeger Dan Ingemann Jensen.

Han vil endnu ikke give nogen præcis dato for åbningen af den nye børnehave, som, han forestiller sig, skal hedde Sct. Ibs Skoles Børnehave.

- Nu skal vi have udarbejdet børnehavens vedtægter og have dem godkendt af Undervisningsministeriet. Så skal vi samarbejde med kommunen om at få et tilskud til børnehavebørnene svarende til det nuværende i Sct. Ibs Børnehave. Jeg ved ikke, hvornår børnehaven åbner. Det er vigtigt, at vi har forældre og personale med, og at lokalerne står klar til at flytte ind i, understreger Dan Ingemann Jensen.

PDF Pro Trial

En dag i kantinen

Der var engang en julenisse, som boede på loftet på Sct. Ibs skole. Han var en glad og sød lille mus, som elskede mad. En dag, da han hørte nogle børn snakke om god og velsmagende mad fra en kantine, besluttede han sig for at undersøge denne nærmere.

Efter en del søgen fandt han frem til køkkenet, hvor han mødte en rar dame, der lavede mad, der duftede så musen blev vældig sulten. Han spurgte denne dame om, hvorfor hun lavede denne mad, og hun svarede, at det var for at børnene kunne gå mætte i skole og være dygtige elever. Musen synes, det lød spændende og tænkte, at han ville blive for at se mere.

Musen tog videre på sin rejse for at se, hvad der ville ske i denne kantine. Han kom og så en masse

lækkert mad. Der var f.eks. sandwich, pasta, juice, frugt, rugbrød og pølsehorn. Nu blev julemusen endnu mere sulten.

Musen løb nu ind i nogle børn, som sagde, at de skulle købe mad, men musen kunne da ikke sælge dem mad. Da fandt han ud af, at den rare dame havde hjælpere til at lave mad til alle disse søde børn. Så forstod musen bedre og efter at have set maden, kunne han godt forstå, at børnene så juleglade ud. Dog var hans eventyr ikke slut endnu.

(Fortsat fra side 31)

Pludselig kom der mange børn i alle aldre, og de skulle alle have af den gode mad. Der var så mange børn, der snakkede og larmede i musens ører, at han besluttede sig for at komme væk. Han skyndte sig væk og nåede lige at få noget af den gode mad med.

Da musen igen sad på loftet og nød sin mad, tænkte han på alle børnene, og hvor glade de havde set ud. Han tænkte også på det flotte julelys, der havde stået på disken, og så ønskede han for sig selv, at alle på hele skolen og deres forældre fik en rigtig god jul og et godt nytår. Et nytår, hvor børnene igen kunne komme ned og købe god mad, så de kunne forblive de gode elever, de er.

Josephine, tidligere elev
– nu ansat i kantinen

PDF Pro Trial

Klassisk arvefjendeopgør på fire hjul.

For udenforstående kan det virke som en lille ubetydelig ting, men for byens SFO'er er det årlige City Horsens Sæbekasseløb blodig alvor. Måneders slid og hårdt arbejde står denne dag sin prøve på Søndergades blankslidte brosten i ædel kappestrid, en kappestrid, der netop i år bød på et af de helt store klassiske opgør. Den højspændte semifinale stod nemlig mellem byens to private skoler, der med lugten af brændt gummi og angstens sved en gang for alle skulle have afgjort deres interne styrkeforhold.

Forud lå mange ugers intens forberedelse. Først skulle bilen konstrueres. Deltagerne får udleveret de samme hjul, men sæbekassesporten er ikke underlagt regler for hækspoilere, skørter og andre præstationsfremmende konstruktioner som f.eks. Formel 1, så ud over ens hjul er der fuldstændig frit slag. Det gør ikke tingene lettere for de hårdtprøvede teamchefer. Alle konstruktioner skal hele tiden holdes op mod bilens stabilitet, aerodynamik og fart. Der skal udregnes tyngdepunkter, drejeevne og akselafstand, og der skal vælges farve og udsmykning.

Når bilen så er færdig, skal der vælges kører og skubbere. Skal det som i hestesporten være en lille og let jockey, eller skal det være en, der giver vognen mere tyngde og stabilitet? Skal skubberne være store og stærke, eller smidige og udholdende?

Efter et utal af prøver, forsøg og benhårde udskillelsesløb blev holdet endelig valgt, og så gik den intensive træning for alvor i gang. Igen og igen har teamchefens kommandoer skrattende gjaldet gennem en megafon og givet genlyd på parkeringspladsen bag ved Kilden: "Kom så! Løb alt, hvad I Kan. Bliv ved. Bliv ved. LØB! LØB! LØB!" Og de andre børn i SFO'en har spændt fulgt med i teamets sveddryppende anstrengelser for at fravriste stopuret de sidste vigtige sekunder,

(Fortsat fra side 45)

der kan betyde forskellen på sejr og nederlag. Og alle har de tænkt: "Holder det? Er de hurtige nok?"

Endelig oprandt så dagen, da dysten skulle afvikles. Desværre var der hele to timer, fra skoletiden var slut og til konkurrencen skulle begynde. Og det var ikke kun deltagerne, der var utålmodige, også alle de andre børn i SFO'en var nervøse og rastløse. Så snart en eller anden kom til at vifte med et flag, stormede alle børn ned til porten for at være klar til afgang. Skuffende fik de besked på, at der stadig var over en time til vi skulle af sted. Så kom en eller anden til at give et enkelt lille klemt med en klokke. Straks myldrede alle børn mod porten igen, blot for endnu en gang at få at vide, at der var lang tid til afgang.

Så endelig lød det rigtige signal, og 150 børn samledes til et flot, farverigt og festligt optog, der med cheerleaders foran sæbekassebilen drog gennem byen og ned på Søndergade. Til trommernes taktfaste slag gav slagordene genlyd mellem byens forretninger:

"De andre hold får pip! De kan ikke slå Sct. Ib!"

Og det viste sig at være sandt. Med børnenes ivrige hujen i ryggen vandt Sct. Ib bilen suverænt begge sine løb i de indledende heat og stod klar til semifinalen.

Langsomt gik det op for de mange tilskuere, både børn, forældre og ansatte fra skolen, at de nu skulle være øjenvidner til et klassisk opgør, der uden tvivl vil gå over i historien. Der bredte sig en ærefrygtindgydende stilhed på lægterne, da de to biler kørte frem til startlinjen, og alle kunne se, at slaget nu skulle stå mellem Horsens to private skoler hhv. Hulvej og Sct. Ib. En venlig, men alvorlig kappestrid, der indtil nu kun havde været ført på ord, skulle afgøres en gang for alle i arenaen på Søndergade.

Dette års voksne Teamchef Lars Stenskjær satte med rystende hånd holdet, der skulle køre den historiske semifinale, vel vidende at det handlede om meget mere end blot en plads i finalen, det var hele skolens ære, der stod på spil.

Starten gik og en øredøvende larm rejste sig fra publikum, da de to biler satte i gang. Holdet havde satset på tyngde og stabilitet, og selv om Sct. Ib var en smule bagefter på turen ned ad banen, så viste bilens evne til at dreje skarpt uden at miste vejgrebet sig at være en stor fordel. Kombineret med et par suveræne skubbere gav det så meget fart, at Sct. Ib førte fra vendepunktet og til mål. Den ene skubber havde endda så meget overskud, at hun 10 meter før mål begyndte at vinke til det begejstrede publikum.

Sejren, æren og håneretten er for et års tid Sct. Ibs, og den vil formentlig blive brugt med omhu på rette tid og sted.

Desværre rakte kræfterne ikke til at slå sidste års vindere fra Hatting, men SFO'en er alligevel umådelig stolt af den flotte andenplads og ikke mindst for sejren i arvefjendeopgøret med kollegerne fra Hulvej.

Taus Houmøller.

PDF Pro Trial

TILBAGE TIL INDHOLDSFORTEGNELSEN

S.115 | Årstal 2009 | Titel Horsens første private børnehave er på vej | Kilde Horsens Folkeblad

Horsens' første private børnehave er på vej

Sct. Ibs Børnehave bliver en del af skolen

Af Mette Graugaard

HORSENS - Nu er det ganske vist. Horsens får sin første private børnehave.

Sct. Ibs Børnehave, der i dag er en selvejende institution på Nørregade, har opsagt sin driftsoverenskomst med kommunen for at blive til en privat børnehave, der hører til privatskolen, Sct. Ibs Skole.

Politikerne i børneudvalget har sagt god for planen, og på tirsdag skal den fremlægges for byrådet.

Trods navnefællesskabet drives børnehave og skole i dag hver for sig.

- Alt er på tegnebrættet, fortæller skoleleder Dan Ingemann Jensen.

Dan Ingemann Jensen er i dag leder af den katolske friskole Sct. Ibs Skole på Nørregade. I nær fremtid bliver der også børnehave i Sct. Ibs regi med Dan Ingemann Jensen som øverste leder. (Arkivfoto)

Lille børnehave

Først efter byrådets møde sættes der datoer for det videre arbejde. Også en dato for, hvornår børnehavebørnene rykker ud af de lejede lokaler og ind i skolens egne bygninger på den anden side af Nørregade.

- Men jeg tror, det vil ske umiddelbart efter sommerferien.

De nuværende børn i børnehaven og personalet får alle tilbudt at flytte over i privat regi.

- Men de skal også have muligheden for at vælge det fra, siger Dan Ingemann Jensen.

Målene med at privatskolen, der bygger på et katolsk-kristent livssyn, kommer til at drive børnehave, er flere.

- Vi kommer til at skabe et tættere tilhørsforhold mellem børnehave og skole - både rent fysisk og i driften.

- I dag har vi ikke mulighed for at dele personale, og børnehavens medarbejdere har netop søgt efter et arbejdsfællesskab med skolens medarbejdere, siger Dan Ingemann Jensen.

Ud i naturen

I dag er der ca. 30 børn i børnehaven. Når den kommer i friskoleregi, vil der blive plads til 25 - 30 børn. Og en plads i børnehaven giver også en plads i skolen.

- Der er i dag en tendens til store institutioner. Vi tror, at for nogle børn er det vigtigt at være lidt færre børn. Jeg mener, det er over for børn i den alder, man skal være opmærksom på at skabe tryghed ved at have et gennemgående personale. Når børnene bliver noget ældre, kan det til gengæld give noget både fagligt og socialt at være flere, fortæller Dan Ingemann Jensen

Ud over den fysiske flytning vil ture til Uldrupgården blive en integreret del af hverdagen for børnehavebørnene.

- Vi er en byskole, derfor må vi tage hensyn til det og sørge for, at børnene kommer ud i naturen.

Løser madopgave

Med flytningen løses opgaven med at sikre børnehavebørn mad, fordi skolen i lokalerne i Kilden rummer et køkken, som i forvejen laver et måltid mad til skolens børn.

Fremover kan børnene ikke blive skrevet op til en plads i Sct. Ibs Børnehave via den kommunale pladsanvisning.

Det skal ske på Sct. Ibs.

Forældrebetalingen bliver den samme, ligesom det offentlige tilskud til at drive børnehaven i friskoleregi, er præcist det samme som til de kommunale børnehaver.

- Vi glæder os til at drive børnehave og har i arbejdet med at overtage opgaven haft et forbilledligt samarbejde med kommunen.

- Vi ser os ikke som en konkurrent til de kommunale tilbud, men som et supplement, understreger Dan Ingemann Jensen.

PDF Pro Trial

S.116 | Årstal **2010** | Titel **New York, New York** | Kilde **Frie skoler nr. 729**

S.117 | Årstal **2010** | Titel **New York, New York** | Kilde **Frie skoler nr. 729**

Kort og godt

NEW YORK NEW YORK

Koncerten i Central Park i New York var et af højdepunkterne på Sct. Ibs Skoles Bigbands tur til USA. En rejse, der lønnede fire års hårde forberedelser

Sct. Ibs Skoles bigband fik lov til at spille på den store scene i Central Park.

Foto Dan Ingemann Jensen

"New York, New York" trutter trompeterne fra den store kuppelscene lige ved søen midt i Central Park. Musikken kommer fra Sct. Ibs Skoles Bigband, der er på to ugers turné i USA.

»Arj, hvor er i gode, mand«, lyder råbene flere gange på engelsk fra publikum, som stimler sammen og synger med på numrene.

Bandets tenorsaxofonist Alberte Kvium, 14 år mindes koncerten i Central Park i oktober som et af turens største øjeblikke.

»Folk råbte på ekstranumre. De var helt vildt åbne og kom bagefter op til os for at høre, hvor vi kom fra«, fortæller hun.

Fire års forberedelser

Bigbandleder og musiklærer Robin Bjørnskov var helt enig med det amerikanske publikum den dag.

»Eleverne spillede forrygende, og new yorkerne hyldede dem, meget mere end vi kender hjemmefra«.

For ham er der ingen tvivl om, at det er sådanne oplevelser, hvor musikken giver et helt særligt kulturmøde, der sætter fire års forberedelser i et meningsfyldt perspektiv.

»I de fire år, der går mellem hver rejse, spiller bigbandet meget ude og slider hårdt i det. Så er turen et stort fælles mål i den anden ende, som det er godt at arbejde hen imod«, siger han.

Bigbandet fortsatte deres tur fra New York til Philadelphia og sluttede i Washington med en koncert ved Lincoln Memorial. Undervejs spillede de yderligere fire koncerter og lærte, ifølge deres musiklærer, en hel del:

»De lærte at sætte sig op til en koncert, selvom de måske ikke lige havde lyst, og hele forløbet skærpede dem musikalsk, så de til sidst spillede helt uden fejl«, slår han fast. Robin Bjørnskov glæder sig til at planlægge bigbandets næste rejse, der går sydpå mod Middelhavet i 2014. ■ ANY

PDF Pro Trial

S.118 | Årstal **2010** | Titel **1+1 er mere end 2 – Helge Birkwald** | Kilde **Kontaktbladet juni 2010**

1 + 1 er mere end 2

Forældreforeningen Kontakt har lige afholdt sit sidste møde i dette skoleår. Status er, at det har været et skoleår noget ud over de sædvanlige.

Normalt går et år i forældreforeningen med planlægning og afholdelse af den store Luciafestuge, sommerfesten i juni samt fordelingen af midler til særlige anskaffelser på skolen.

Men i år kom der en ny opgave til. Skolen havde bedt Forældreforeningen om hjælp i forbindelse med skolefesterne i marts, da disse skulle holde flyttedag fra Horsens Ny Teater til Kilden. Selvfølgelig stod vi klar med den nødvendige hjælp. Via de moderne jungletrommer lykkedes det at få hænder nok, så festerne kunne forløbe som planlagt.

Skolefesterne i Kilden blev en succes. De var anderledes end festerne i HNT, men på den gode måde. Ord som hyggelig, rigtig god og lækker mad hørtes overalt. Også musicalen lykkedes til fulde. En flot og kreativ opsætning, hvor skuespillere, dansere, kor og orkester leverede et meget flot stykke arbejde.

Set fra Forældreforeningens side er, skolefesterne et godt samlingspunkt i skoleåret, hvor vi fra forældrekredsen kan bidrage med støtte. Udover den rent funktionelle værdi i vores hjælp, så ligger det reelle "guld" i det gode samarbejde mellem skolen og os - eller mere specifikt mellem skolens personale og vi forældre. Ja, måske er de personlige relationer, som opstår i forbindelse med det praktiske hjælpearbejde ved Luciafesterne, sommerfesten og nu også skolefesterne ligefrem mere værd end guld. De former en helt særlig kultur og omgangstone på skolen, så man har det godt med at høre til her. Det er en stærk "lim", som gør, at vi på Sct. Ibs Skole sammen kan gøre ting, som man ofte må nøjes med at drømme om andre steder.

Jeg tror, at dette smitter af på børnenes hverdag og liv i skolen. Og det er måske det aller vigtigste. De oplever, at deres forældre og lærere har det godt og sjovt med hinanden. Det må da give tryghed at vide at de voksne, som betyder allermest i ens liv, respekterer hinanden og kan feste sammen. Så bliver 1 (skolen) + 1 (hjem) for alvor meget mere værd end 2!

Helt nede på jorden, opstår denne "magi", når vi - skolens personale og forældre - sammen slæber rundt på kaffekander og service, når vi står sammen bag baren og sælger vin og vand, når vi står skulder ved skulder og kigger på dansen ved skolefesten, og når vi til sidst rydder op sammen og skyller kaffeslatterne ud. Da opstår fællesskabet mellem skole og hjem på en helt særlig måde. Det er ikke noget, man kan skrive sig til i diverse formålsparagraffer og samarbejdspolitikker.

Hjælpen fra forældreforeningens side er i år ikke bare kommet fra de klasserepræsentanter, som sidder i "rådet". Specielt ved skolefesterne var der stor tilslutning og hjælp fra mange andre forældre. Jeg var meget glad og faktisk også en smule stolt over den opbakning, vi fik. Det lover godt for de kommende arrangementer, at så mange var villige til at give et nap med. Tak skal I have allesammen.

Og husk, der er altid plads til én til på hjælpeholdet. Som forældre er vi jo alle aktive medlemmer af forældreforeningen, og alle - ikke bare repræsentanterne - er velkomne til at deltage i "hjælpefesten".

Ha' en god sommer ...

Helge Birkwald

Forældreforeningen Kontakt

S.119 | Årstal **2010** | Titel **Børnehave i nye lyse rammer** | Kilde **Horsens Folkeblad**

Leder Lene Trier kalder bygningen, som børnehaven bor i, for børnehuset. Det rummer børnehave, børnehaveklasse og SFO-børn.

Børnehave i nye, lyse rammer

Børnehave er blevet en del af Sct. Ibs Skole

Tekst: Mette Graugaard
Foto: Martin Ravn

HORSENS - Børnene sidder i en stor rundkreds på bi-stuen og synger. Det er fredag. og der er sang og rytmik i byens eneste private børnehave, Sct. Ibs Børnehave.

Så er det tid til balanceleg, og vups sidder alle børnene på gulvet inde i cirklen.

- Peter, du må begynde, forklarer pædagog Bente Nielsen, og Peter og nogle andre børn klatrer op på skamlerne og går hele runden. Enkelte får en hjælpende hånd fra en af de voksne. Andre rækker armene ud som en balletdanser, mens de går.

- Husk at hoppe ned, når I er gået en runde, minder Bente Nielsen de ivrige børn om.

At fredagen byder på rytmik, er der intet nyt i. Det er der til gengæld meget andet, der er.

Over på skolen

I sommer blev den 33 år gamle, selvejende institution Sct. Ibs Børnehave til en privat børnehave og en del af Sct. Ibs Skole.

I september flyttede børnehaven ud af de ret trange lokaler i Nørregade 14 til forbygningen i Sct. Ibs Skole ud mod Nørregade.

Målt i meter en lille flytning, som børnenes forældre velvillige stillede op og hjalp til med.

De nye lokaler på skolen er til gengæld på mange måder et stort løft i hverdagen, fortæller børnehavens leder gennem 17 år, Lene Trier.

Mere plads til leg

I de nye lokaler er der rigtige garderoberum til børnene og dermed mere styr på overtøj, skiftetøj og sko. Myrestuen og Bistuen, som de 32 børn fordeler sig på, er meget større, lyse og venlige.

- Pladsen betyder, at børnene leger mere i grupper, og de bruger også gulvet til at lege på, fortæller Lene Trier.

Børnehaven har fået sit eget legeområde i skolegården med tarzanområde, sandkasse og gynger. Før havde børnehaven kun en sandkasse.

- Vi har mulighed for at bruge gymnastiksalen og billedkunstsalen. Samarbejdet med skolens personale er blevet tættere, ligesom det er nemmere at hjælpes ad, hvis der med kort varsel er brug for vikar.

Vælger forældregruppen ikke den obligatoriske madordning fra, bliver der ingen problemer med at leve op til kravet om et sundt frokostmåltid.

- Det er vi gearet til, efter vi købte Kilden, hvor vi har etableret køkken, fortæller skolelederen.

Nogle dage kan rytmikken fange børnene i tyve minutter, andre gange en halv time. Mia, som ses på billedet, nyder det fuldt ud.

Der er ingen planer om flere børn end de nuværende 32 i børnehaven.- Vi tror faktisk på, at der er behov for de lidt mindre børnehaver. Mindre børn trives bedst i mindre grupper. Når børnene bliver større, trives de rigtig godt med, at der er flere børn, siger Dan Ingemann Jensen. Børnehavens leder, Lene Trier, tilføjer, at det betyder, at de ansatte kender alle børnene.

PDF Pro Trial

▶ **Sct. Ibs Skoles** SFO havde med succes skiftet sidste års AC Horsens bil ud med den splinternye Pink Panter. FOTO: SØREN E. ALWAN

Naboskoler dystede i finalen

▶ Sct. Ibs Skole sprang fra Midtbyskolen på tilbageturen

Af Mette Graugaard
mg@hsfo.dk

HORSENS - Det var et brag af et City Horsens Mesterskab i Sæbekasserace 2010, som i går blev afviklet på Søndergade.

Tilskuerne stod som en kødrand om banen, og der blev heppet, sunget og danset for de 13 SFO'er, som mødte kampberedte op.

Der blev ikke sparet på hverken mekanikere, smøreolie eller peptalk, når sæbekassebilerne en efter en trillede frem til startlinjen før nedtællingen.

- Tre, to, en...bang.

Slog løbsrekord

Efter de indledende heats var det tid til semifinalen.

Først var det Dagnæsskolen og Midtbyskolens SFO-børn, der blev sendt af sted.

Det blev til to gange tyvstart, og den veloplagte sæbekasseløbs-speaker Steen Pegani forsøgte at aflyse semifinalen men talte fuldstændig for døve øren.

Heldigvis var begge hold tyvstartet på samme tid, så heatet blev afviklet med Midtbyskolens SFO Spirillen som vinder med den helt suveræne tid på bare 40 sekunder.

På det tidspunkt både egen rekord og løbsrekord.

Spirillens to indledende løb blev klaret på tiderne 45 og 41 sekunder.

Så trillede Valhalla holdet fra Torstedskolen til startlinjen, hvor de mødte den pink panter fra Sct. Ibs Skole.

Her blev det en sejr til Sct. Ibs Skole med tiden 41 sekunder, mens Valhalla havde løbeben til en flot tredjeplads.

I de indledende runder præsterede Sct. Ibs lyserøde panter løbstider på 43 og 44 sekunder.

Så kom finalen mellem naboskolerne i byens midte.

Sct. Ibs Skole og Midtbyskolen. Taktikken blev lagt.

- Vi starter med det samme ben og kigger os ikke tilbage, lød det hos spirillerne.

Spændingen sitrede, og så lød starskuddet.

Begge kom godt fra start, men efter vendingen tabte Spirillen pusten, mens den lyserøde panter spurtede af sted og lagde klar afstand til Spirillen.

Sct. Ibs Skoles panter løb sejren hjem.

For første gang i den 16 år lange tradition med Horsens City Sæbekassevæddekasseløb var det Sct. Ibs Skoles SFO-børn, der vandt, og de glade børn kan se frem til at få den ærefulde, vandrende vinderpokal på hylden ind til næste års dyst.

▶ Flotteste bil kom fra Dagnæsskolen, og var udsmykket som Dannebrog. Finaletiden blev ikke målt. Her var det målstregen, der talte.

▲ **- Vi har løbetrænet** en gang om ugen i lang tid, lød det fra Sct. Ibs Skoles teamleder, Lars Stenskjær. FOTO: SØREN E. ALWAN

▲ **Et af Spirillens team** gør klar til afgang, mens Steen Pegani lige skal høre lidt til taktikken. FOTO: SØREN E. ALWAN

PDF Pro Trial

Sct. Ibs Skole KONTAKT - Juni 2011

HVAD I AL VERDEN ER MYRRA SKÆR?

Noget af det, jeg holder mest af ved at arbejde på Sct. Ibs Skole, er uforudsigeligheden. Man ved aldrig, hvornår man pludselig sidder med en opgave i hænderne, der ligger milevidt fra den oprindelige jobbeskrivelse, man blev præsenteret for ved sin ansættelse.

Jeg har til opgave at lede skolens SFO. Alligevel blev jeg en dag kontaktet af en af skolens musiklærere, Per Ipsen. Han spurgte, om jeg kunne tænke mig, i samarbejde med en af skolens ældre elever, Jonathan Jensen, at give et bud på en ny og moderniseret udgave af skolens noget bedagede Krybbespil, som han for øvrigt, med udgangspunkt i Johannes Møllehaves tekster, selv havde været med til at lave. Krybbespillet skulle både fornys og forflyttes. Det skulle ikke længere opføres under trange fysiske rammer i kirken, men sættes op på Kildens store scene med hvad deraf følger af muligheder for brug af lyd, lys og plads.

At jeg skulle skrive teksten var ikke en idé, Per sådan bare havde grebet ud af den blå luft. Han havde året før, sammen med et af sine frivillige dramahold, krydset klinger med et julesyngespil, som jeg sammen med en korleder har fået udgivet på Folkeskolens Musiklærerforenings Forlag. I alt udmøntede dette samarbejde sig i to udgivelser: "En snemand skal også mærke det er jul" og "Sherlock Nisse og mysteriet om de forsvundne ris". Det var den sidste, Per havde stiftet bekendtskab med. Men en ting er at skrive om nisser og snemænd, noget andet er at begynde at pille ved de traditionelle forestillinger om, hvad et krybbespil er og hvordan den vidunderlige historie om Jesus fødsel skal og kan fortælles.

(Fortsættes på side 8)

KONTAKT - Juni 2011 Sct. Ibs Skole

(Fortsat fra side 7)

Så trods tidligere erfaring med at skrive tekster til syngespil, tog det mig tynget af ærefrygt og nervøsitet for at træde nogen over tæerne, meget lang tid, inden jeg fik noget skrevet ned på papir.

De første idéer, der dannede sig i mit hoved, afviste min egen selvkritik prompte som værende for respektløse overfor det historiske og religiøse oplæg. Jeg prøvede alligevel nogle af mine idéer af på både Per og skolens leder Dan Jensen, og de blev til min store overraskelse modtaget positiv og uden forbehold. Det gav mig blod på tanden, og pludselig var stykket med 10 sange skrevet færdig i grove træk.

Både tvunget af utålmodighed og tidspres, fordi jeg var så langsom en starter, var Jonathan Jensen allerede begyndt at komponere musik selvom, han ingen tekster havde fået. Ved et lykketræf viste det sig faktisk, at den ene af de to melodier, han havde lavet, med nogle få ændringer i tekst og melodi passede til en af de sange, jeg havde skrevet. Den anden melodi måtte vi desværre skrotte, men arbejdet var i gang, og selvom Jonathan ikke før havde prøvet at skrive musik til færdige tekster på den måde, komponerede han ørefængende toner og inciterende rytmer i et imponerende tempo. I samarbejde med Per blev de 10 sange barberet ned til 7, og den katolske øvrighed fik vetoret overfor de værste profaniteter og vederstyggeligheder, men igen skal det siges, at vi blev mødt med stor åbenhed og villighed til fornyelse hos selv de øverste katolske myndigheder i landet. Faktisk mangler vi stort set kun pavens velsignelse.

(Fortsættes på side 9)

PDF Pro Trial

Sct. Ibs Skole KONTAKT - Juni 2011

(Fortsat fra side 8)

Arbejdstitlen var længe "Det Nye Krybbespil", men inspireret af en af sangene mente Per, at den skulle hedde: "Hvad i al verden er Myrra Skær?" og som sådan blev den velsignet med en talentfuld flok frivillige dramaelever fra 5. og 6. klasse, der under Pers venlige, men bestemte vejledning gav os en perfekt premiere og en hel perlerække af fine forestillinger i Kilden.

Og hvad betyder så Myrra Skær? Ja stykket giver desværre ikke noget svar på dette meget relevante spørgsmål, derfor får I det her: (sakset fra hjemmesiden sproget.dk. Forfattet af Kjeld Kristensen)

"I 4. vers af 'Et barn er født i Betlehem' synger vi: »Og Østens vise ofred der / guld, røgelse og myrra skær«. Salmetekstens korte beretning om de vise mænd fra Østerland og deres gaver til det nyfødte Jesusbarn bygger på Matthæusevangeliets 2. kapitel, men her er gaverne »guld, røgelse og myrra«. 'Skær' er noget, Grundtvig har tilføjet, dels for at få verset til at rime – *skær* rimer nogenlunde på *der* – dels for at karakterisere myrraen nærmere. Skær er nemlig et tillægsord, der bl.a. betyder 'ren, fin'; vi kender det fra udtrykkene *den rene og skære sandhed* og *skært kød* (dvs. rent kød uden sener, ben eller fedt). Det er altså en ren og fin myrra, en prima myrra, der ofres til Jesusbarnet. Når tillægsordet står efter navneordet i udtrykket *myrra skær*, skyldes det rimtvangen og Grundtvigs benyttelse af en ældre stilfigur, som vi også kender fra Danmarks nationalsang, hvor »bøgen spejler sin top i bølgen blå«.

Men hvad er så myrra? Myrra er et stof, der stammer fra myrratræet, *Commiphora abyssinica*, der vokser i Østafrika -især Somalia og i Arabien. Fra barken udskiller træet et gulligt gummisekret, som uden på barken tørrer ind til rødbrune sprøde korn og

(Fortsættes på side 10)

KONTAKT - Juni 2011 Sct. Ibs Skole

klumper. Produktet har været brugt til lægemidler, velduftende salver og olier, røgelse, hellig olie til salvning samt balsamering. Myrra nævnes flere steder i Bibelen, bl.a. i 'Højsangen', hvor det optræder som skønhedsmiddel og æggende parfume i de erotisk farvede kærlighedsdigte, som 'Højsangen' rummer. Man kan forstå, at myrra må have været et kostbart, bredt anvendeligt og næsten helligt stof."

Glædelig jul

Taus Houmøller

Forfatter og for mutter

PDF Pro Trial

Med skolens kor i Rom

Vi tog af sted fra Horsens banegård tirsdag morgen. Vi skulle mødes med det andet kor fra Skt. Annæ skole på banegården og sammen tage flyet til Rom. Vi blev meget glade, da vi mødte de gamle venner igen, selvom nogen ikke kendte dem helt endnu.

Da vi endelig ankom til Rom efter en lang og udmattende tur, skulle vi heldigvis bare ind på hotellet og sove. (Men den nat tror jeg ikke, der blev sovet særlig meget, fordi alle de unge damer lå rundt på værelserne og hviskede).

Den første dag skulle vi ud på en international skole og en katolsk skole. Det var en god oplevelse at prøve at synge for nogle fremmede, som ikke kendte én, når man kun er vant til at synge på ens egen skole. Om aftenen gik vi hele vejen ned til et Trevi Fontænen, det var en rigtig flot fontæne, især om aftenen, hvor der var masser af lys i. Og vi var så heldige, at der var et frieri i gang dengang vi kom derned, og selvfølgelig sagde hun ja!

Den anden dag stod den på audiens hos paven og en tur i Peterskirken. Det var det vi havde glædet os mest til, da vi skulle synge for paven og alle folk der var mødt op til audiensen. Man kan finde det på "YouTube" hvis man søger på: *Sct. Ibs skoles kor.* Alle var meget oppe og køre over at vi skulle møde paven, og vi blev da også nævnt for hele Peterspladsen.

Peterskirken var næsten en lige så stor oplevelse. Vi fik en masse spændende historie fortalt af Dan, som vi helt sikkert ikke havde fået, hvis vi havde været der selv.

Vi så en meget flot skulptur af Jomfru Maria der holdt Jesus barnet. Så fik vi fortalt at de billeder/kunstværker, som var på væggene var af en hel masse små. Det kaldes mosaikker. Vi fik også af vide at det havde taget over 100 år at lave kirken. Vi tog videre derfra ind til byen og gik lidt rundt og shoppede.

Den sidste dag, torsdag tog vi ind til byen, og fik en masse ting at vide om de forskellige kvarterer. Blandt andet at der var en familie, der havde fået bygget et meget stort hus og sommerhus i Rom, og de havde fået bygget en bro fra det ene hus til det andet, men den nåede aldrig at blive færdig, fordi den kunstner, der skulle lave det, døde. Så blev stedet købt af den franske ambassade. Så fik vi tid til at shoppe og spise en dejlig frokost. Derefter skulle vi synge nogle forskellige steder.

Vi tog tilbage til hotellet, for at hente vores tasker, inden vi skulle flyve hjem igen. Da vi

PDF Pro Trial

ankom til København skulle vi alle sige farvel, det var trist. Men på en måde var vi også glade for alle de dejlige stunder, vi alle har haft sammen. Da Skt. Annæ tog hjem, ventede vi nede i banegården. Vi var alle trætte, så vi sov alle i toget, men det var lidt irriterende at vi skulle skifte tog. Vi skulle tage bussen fra Fredericia, og det tog meget lang tid, da vi skulle vente i 45 min. Men endelig kom den, og vi komme hjem til Horsens trætte og udmattede, men heldigvis skulle vi ikke i skole næste dag.

Skrevet af Sille, Vanessa og Iben fra 7.c

6. B i København

Mandag morgen kl. 7.45 mødtes vi på Horsens Banegård, klar til at drage til staden. Der var lagt op til en lærerig tur, hvor vi alle havde forberedt elevforedrag om forskellige historiske steder i byen, men det lykkedes os heldigvis også at få plaget en tur i Tivoli igennem.

Vi ankom til København ved middagstid. Da vores værelser på Danhostel endnu ikke var klar, gik vi en tur ud i byen. Vi oplevede stemningen i Nyhavn i skønt solskinsvejr, hvor der heldigvis blev tid til en is. Derefter gik vi videre til Amalienborg. På flagningen kunne vi se, at dronningen ikke var hjemme, men at kronprinseparret var! Der stod vagter på pladsen – bomstille, men da en af os satte sig ned på kantstenen, blev der råbt højt. Det må man ikke!

Om aftenen besøgte vi Christiania – en speciel og lidt skræmmende oplevelse der viste os, hvor forskelligt mennesker vælger at leve deres liv! Lugten fra hashrygning hang i luften. Det hele føltes lidt utrygt.

Tirsdag stod vi tidligt op, da vi skulle se dronningens gobeliner kl. 9. Dem havde vi arbejdet med i forvejen, men det var en helt anden oplevelse at kigge på de imponerende tæpper i Riddersalen end på små billeder i en bog. Vores guide, Alexander fortalte rigtig meget om hvert tæppe, men vi kunne heldigvis også bidrage selv, så vi fik ros! På vejen derfra vinkede vi til Lars Løkke, der så ud til at være på vej til møde.

Guiden informerer inden vi går ind i Riddersalen.

PDF Pro Trial

Meget mere end bare en lejrtur

Sidst i august drager 700 elever, 50 lærere og lige så mange hjælpere fra Sct. Ibs Skole til Sletten ved Silkeborg for i fire dage at opdage nye sider af sig selv, hinanden og fællesskabet.

Natur. Fællesskabet. Andre roller. Grænser. Værdier. Det er nogle af ingredienserne i den traditionsrige tur til Sletten, som Sct. Ibs Skole har foretaget ca. hvert fjerne år siden 1981. Det er nu så fasttømret en tradition, at en del lærere på skolen faktisk har oplevet turen både som elev, som hjælper og som lærere.

Læs bare her, hvad der er at glæde sig til – og hvorfor turen til Sletten er så vigtig for skolen:

Naturen

Selve oplevelsen af den smukke natur omkring Sletten en stor del af turen:

- Vi er jo en byskole, så det bliver godt at prøve at komme ud af bymiljøet og få nogle andre oplevelser, siger Morten Brønfeld, der er klasselærer i 7.d., og suppleres af Lene Schack, klasselærer for 8.a.:

- Mange bybørn har for eksempel ikke rigtig set stjerner.

Karen Bonefeld, som er lærer, siger:

- Det er en stor oplevelse, at natten er kulsort på Sletten. Man skal derfor kunne finde rundt i mørket, hvis man for eksempel skal op om natten for at tisse.

Rikke Christensen, afdelingsleder, tilføjer:

- På den måde oplever eleverne det lidt mere naturlige liv.

Når aftenen og natten er omme, venter morgengryet:

- Jeg kunne godt tænke mig at få nogle af mine elever tidligt op og med ud i naturen, når den vågner, siger Morten.

Tobias Toft Hansen, som går i 3.b., fortæller, at han har prøvet det, for han er nemlig spejder:

- Det er så hyggeligt, når man vågner og hører fuglene synge og er faldet i søvn til uglens tuden. Der er faktisk dejligt, selvom det regner.

Rikke siger:

- Ja, og vejret er sjældent så ringe, som det ser ud indefra.

Karen er en af de lærere, som også har været med på Sletten som elev:

- Vi bagte brød i det fri. Tænk, at man kunne det! Jeg følte mig i den grad i pagt med naturen – sådan lidt "wow! Jeg kan overleve i naturen!". At prøve sine egne grænser af var en stor oplevelse, kan jeg huske.

Fællesskabet

I år har det længe summet med hemmeligheder omkring det store fælles projekt, som i sin helhed bliver en oplevelse og overraskelse for både elever og forældre. For eleverne, fordi alle endnu kun kender sin egen lille del af det, for forældrene fordi kun detaljer er sluppet ud om projektet.

Alberte Lynge Larsen fra 3.b. fortæller:

- Vi har været med til at øve med Komediehuset til forestillingen, hvor vi skal være indianere og cowboys. Det har været rigtig sjovt at skulle lave nogle ting sammen med klassen, og jeg glæder mig til at vise det for andre.

PDF Pro Trial

- Det har også været rigtig sjovt at arbejde med dem fra Komediehuset, fortæller Alberte.

- Og så er vi mange med til det.

Da skolen senest var af sted, var der ikke noget fællesprojekt. Det blev efterlyst i evalueringen:

- Vi manglede det fælles projekt. For det at bygge noget op i et fællesskab er en stor oplevelse. Det er med til at udviske skellene mellem klasserne og betyder, at man lærer elever at kende fra de andre klasser og årgange, fortæller Rikke.

Andre roller

I skolen viser elever og lærere en side af sig selv. På Sletten får man rum, plads og tid til at se andre sider af sine klassekammerater og lærere:

- Jeg glæder mig rigtig meget til at være sammen med eleverne ud i naturen og opleve dem uden for klasseværelset, som ellers er der, jeg kender dem fra, fortæller Morten.

Rikke supplerer:

- I klasseværelset er der bestemte ting, som det er godt at kunne, men på Sletten er det lige pludselig nogle andre ting, som bliver vigtige. Man ser sine elever og klassekammerater – og kolleger - fra vinkler, som man ikke har set før. Der sker noget med de indbyrdes relationer, fordi man smider rollerne og er sammen om fælles opgaver.

Lærerne fortæller, at eleverne er slet ikke vant til at ligge i telt og spørger, hvad gør de med fladjern og opladere til mobiltelefon og voks i håret.

Håbet er, at eleverne giver sig selv lov til at opleve det, Sletten kan byde på, så de kan få nogle af alle de andre kompetencer og evner i spil, som de også har.

Tobias fra 3.b. ved præcis, hvad de voksne taler om:

- Ja, for så samarbejder man om noget, og det er dejligt, fastslår han.

Grænserne flyttes

For mange elever og lærere står turene til Sletten som milepæle i skolelivet og arbejdslivet, og derfor er en del af de frivillige hjælpere og instruktører tidligere ansatte og elever, der vælger at bruge feriedage og afspadsering på at være med.

For at træde ud af hverdagen og gøre noget helt andet sætter ting i gang og flytter grænser. Det kan være umiddelbart banale ting

som at stå og vaske hår i iskoldt vand eller at tage rene sokker på om aftenen, når man skal i soveposen i stedet for om morgenen, når man står op – fordi man har snavsede tæer, når man går i seng.

Men det, at man gør tingene i et stærkt fællesskab med andre, betyder noget.

- Mange af de ting, man gør, er lidt grænseoverskridende. Måske går man hjemme og er lidt forsigtig, men på Sletten bliver man grebet af den fælles begejstring og tør lidt mere, siger Lene.

- Man får mulighed for at prøve lidt af og opleve "at det her kan jeg godt".

Værdierne

- Det er der, det manglede fladjern kommer ind i billedet. For fokus bliver flyttet fra facaden til fællesskabet og oplevelsen af at bidrage og at kunne, siger Rikke.

- I stedet for at have fokus på, hvordan man ser ud, kommer fokus på bare at være til. At man som elev finder ud af, at materielle ting ikke altid er vigtige. At der er noget andet, som bliver vigtigere, end de ting, de troede, de ikke kunne leve uden, supplerer Karen.

- Man ligger i teltene eller sidder sammen ved bålet og ser på stjernehimlen. Det er helt fantastisk. Det er også noget af det, de elever, som har været med før, snakker om: "Da vi lå og kiggede op på stjernehimlen". Oplevelsen sætter sig fast, fordi den viser, at ting af stor værdi ikke altid er materielle.

(Fortsættes på side 15)

PDF Pro Trial

(Fortsat fra side 14)

Planlægningen

Planlægningen af turen til Sletten begynder i god tid, for det er nødvendigt at være hurtigt ude med at få booket Sletten.

Der er meget logistik: Hvem skal bo hvor? Hvem skal spise hvor? Hvor mange busser skal vi bruge? Hvor skal forældrene parkere?

I år står skolens kantine for bespisningen, og det i sig selv er en kæmpe opgave. For hvor mange rugbrød spiser 800 mennesker? Og hvor meget fylder de?

Kantinen har for eksempel ikke køleskab, men kølevogne med; så det at gå i køleskabet får pludselig en helt anden betydning.

I år skal eleverne have deres eget service med og selv vaske det op.

Alle elever har fået en folder med hjem med info om turen.

Til august kommer der en elevfolder med endnu mere info.

Panelet til historien om Sletten

Morten Brønfeld, klasselærer i 7.d., men underviser også i idræt, samfundsfag, historie og dansk.

Var selv elev på skolen fra 8.-10. klasse og var med på Sletten i 1994.

Skal i år med for første gang som lærer.

Rikke Christensen, afdelingsleder.

Gik på skolen fra 6. klasse og var med på Sletten en enkelt gang, mens hun stadig var elev.

Skal i år med for tredje gang som lærer.

Lene Schack, klasselærer for 8.a., og underviser desuden i dansk og engelsk.

Har været med på Sletten otte gange tidligere – det vil sige alle de år, der har været en tur til Sletten.

Karen Bonefeld, lærer og underviser i dansk og biologi.

Har gået på Sct. Ibs Skole som elev og var med på Sletten første gang i 1981, da hun gik i tredje klasse. Nåede at komme med tre gange som elev.

Har siden været med to gange som instruktør og en gang som lærer.

Alberte Lynge Larsen, går i 3.b. og skal med til Sletten for første gang.

Tobias Toft Hansen, går i 3.b. og skal med til Sletten for første gang.

Det første fællesprojekt

Allerede på den første tur til Sletten var fællesskabet – selvfølgelig – i fokus. Lene Schack var med og fortæller her om et af turens projekter.

Første gang skolen var på Sletten, havde vi forskellige værksteder med tilknytning til naturen. Blandt andet arbejdede vi med plan-

(Fortsat fra side 15)

tefarvning. Vi havde udtænkt et kæmpe projekt, hvor vi ville væve et fælles billede.

Vi havde lånt gryder alle mulige steder og farvede garn både over bål og gasblus. Vi samlede brændenælde, følfod og bøgeblade og lavede alle forskellige grønne og gule nuancer.

Så blev garnet vundet op, og derefter var fidusen, at det blive til et stort fællesbillede.

Hver gang man gik forbi væven, kunne man lige væve lidt på billedet.

Vi blev selvfølgelig ikke færdige, mens vi var på Sletten. Derfor blev væven stillet op i forhallen, da vi kom hjem. I løbet af de følgende 14 dage, blev billedet færdigt.

Det blev et stort træ.

Det gav en masse, at vi sammen oplevede, at noget lykkedes. Det gjorde os helt høje og euforiske, for det projekt havde ingen af os kunne lave alene. Men alle bidrog med en lille del, og vi skabte det sammen.

Fakta om Sletten

Sletten hedder egentligt FDF Friluftscenter Sletten og ligger midt i det midtjydske søhøjland med skov, slette og sø.

Der er 225 tønder land, hvor den nye, moderne hovedbygning, Det ny Sletten, ligger i skovbrynet med udsigt mod Julsø. I den anden ende af Sletten gemmer der sig primitive shelters.

I alt er der syv forskellige bygninger og sheltere og mere end 30 lejrpladser og muligheder for en række forskellige aktiviteter.

PDF Pro Trial

Her følger en række klip fra tidligere skoleblade vedrørende Sletten:

"Den første aften var der fælles lejrbål, hvor man sang forskellige sange. Der blev også vist underholdning af stor international karat; skoleleder Jørgen Frost-Jensen fremviste sit loppecirkus med de lopper Jokum og Marie."

(Kontakt, juni 1981)

"I 1981 et eksperiment (vellykket), i 1984 en gentagelse (udbygget) og nu – i 1987 – allerede en tradition (god), kan man vist sige om den forestående begivenhed: Lejrskolen på "Sletten."

"Et lejrskoleophold appellerer både til fantasien og den konstruktive sans, til samhørighed i klassen og på tværs af klasserne, til hjælpsomhed og tolerance og dermed: til gode oplevelser og styrket kammeratskab, hvorom det hele sig jo drejer."

(Kontakt, juni 1987)

"For mig at se handler det også om vore børns livskvalitet – de ved, hvornår de oplever noget værdifuldt. De føler den positive fornemmelse af samvær, tryghed, frihed, selvstændighed og det styrker deres selvtillid og selvværd og dermed deres personlige udvikling.

Traditioner, som Sct. Ibs Skole er rig på, giver minder for vores børn, som er med til at give dem en identitet."

(Kontakt, oktober 1997)

"Ved første post forskrækkede Dan os godt og grundigt, idet han iklædt hvidt lagen – og med rød motorhjelm på hovedet – sprang larmende ud i natten."

"Tilbage står så erindringen om en begivenhedsrig uge blandt gode kammerater i vidunderlige omgivelser."

(Kontakt, juni 1984)

"For os er der ingen tvivl – en Slette-lejr rummer så mange andre værdiger, at det rigeligt opvejer en uges almindelig undervisning. Undervisningen går ikke i stå, fordi man er på Sletten, det er blot en anden undervisning. Børnene lærer noget om at samarbejde i grupper af forskellige størrelser."

(Kontakt, oktober 1987)

"Hyppigt brugte ord som samarbejde, loyalitet og tolerance bliver afprøvet og får mening, når 500 individer i en uge skal få det til at "svinge" på tværs af aldersgrænser og hvad, der måtte være af skel i øvrigt."

(Kontakt, juni 1990)

Jeanette Refstrup Møllenberg

Uudslettelige indtryk fra Sletten

"Fællesskab" er det stærke og værdifulde ord, der går igen, når elever og lærere fortæller om sidste års tur til Sletten.

Af Jeanette Refstrup

Allerede før sommerferien sidste år begyndte spændingen at stige. Der blev planlagt pakkelister og snakket om, hvem der skulle sove sammen i hvilke telte eller på hvilke værelser. Og i dagene inden turen gik til Sletten, var skolen næsten på den anden ende: De, der havde været med før, kunne næsten ikke vente. Det kunne de, der skulle med for første gang næsten heller ikke. Men de var måske også en lille smule nervøse.

Men endelig kom dagen, hvor 660 elever, 70 lærere, 32 børnehavebørn og 15 hjælpere fra Sct. Ibs Skole drog mod FDF Friluftscenter Sletten ved Juelsø nær Silkeborg midt i det midtjyske søhøjland med skov, slette og sø. Her på 225 tønder land var der rig lejlighed for at boltre sig og vise helt nye sider af sig selv.

Minderne står klart

Nu næsten 10 måneder senere står minderne stadig klare for både elever og lærere, da vi en torsdag formiddag i maj beder dem huske tilbage på turen og fortælle om den.

Turen bød på udfordrende aktiviteter i skoven, sejlads på søen og praktiske opgaver i lejren, som rystede elever og lærere godt sammen efter en lang sommerferie.

Nanna Green Clemmensen fra 9.b tænker tilbage på turen:

- Det var hyggeligt at være så mange mennesker sammen. Det føltes specielt, fordi det kun var os, og vi var sammen uden at blive forstyrret af internettet og Facebook.

PDF Pro Trial

Eleverne nød at komme uden for de vante rammer. Omgivelserne ved Sletten muliggjorde aktiviteter til lands, vands og i luften

Nogle af turens yngste deltagere. På Sletten var der tid til hyggelige stunder med gode venner

(Fortsat fra side 5)

Frederikke Brorson Mammen fra 9.b uddyber:

- Turen var et dejligt break i hverdagen. Vi behøvede ikke Facebook, for vi var jo sammen med dem, vi plejer at være samme med online og kunne snakke rigtigt sammen.

Ved bordet sidder også Anja Sønnichsen, der er klasselærer i 5. a. Anjas egne børn, Gustav Riis Sønnichsen fra 0. a og Carla Riis Sønnichsen fra 3. a, deltog også i turen. Hun nævner ligeledes det fællesskab, der opstod på turen:

- Det gjorde det specielt, at vi delte alle oplevelser. Vi stod op sammen, og vi sov sammen. Aktiviteterne i løbet af dagen udfordrede både børn og voksne, og man så nye sider af sig selv og andre, når man hang i en gynge i trætoppen. På Sletten delte vi nogle oplevelser, der gjorde, at vi fik en fælles historie.

Den fælles historie er de ikke de første, som får. Sct. Ibs Skole har ca. hvert fjerde år siden 1981 været på en stor fælles tur.

For store som små var glæden ved fællesskabet og den store oplevelse med opførelsen af "Tidsmaskinen" vigtige elementer i årets tur til Sletten

Fællesskab og leg for store og små

For enden af bordet sidder Anders Emil Grode og Oliver Refvik Tindbæk, der begge går i 2.a. Drengene husker tydeligt og med begejstring, hvordan de legede i skoven, havde grankoglekrig, byggede huler, rappellede og klatrede i træer. Men de nævner også aktiviteter af mere praktisk karakter:

Vi spiste sammen, og bagefter skulle vi rydde op. Det var sjovt, fordi

Eleverne fra 1. klasse var klædt ud som pirater under ders optræden i forestillingen "Tidsmaskinen"

(Fortsættes på side 8)

PDF Pro Trial

De elegante charleston-piger fra 9.b til forestillingen "Tidsmaskinen"

(Fortsat fra side 7)

vi gjorde det sammen, fortæller Anders stor-smilende.

Taus Houmøller, leder af Sct. Ibs Skole SFO og Klub, tilføjer:

- Vi lærte, at bare vi stod sammen, kunne vi skabe nye ting og finde løsninger, selvom vi stod ude i naturen. I fællesskab kunne vi klare mange ting.

For elever og lærere var det en god oplevelse at være sammen uden for de vante rammer. De nød at have tid til nærvær og til at snakke sammen.

- På Sletten havde flere overskud til at give mere og vise nye sider af sig selv. Vi havde tid til at være i oplevelserne, husker Anja.

Nanna nikker og supplerer:

- Ja, vi havde ikke travlt, og det var dejligt.

Regnen var ingen hindring

Det blev til fire dage i den fri natur, hvor det meget regnfulde vejr satte sit tydelige præg. Men når elever og lærere tænker tilbage på turen til Sletten, lader de ikke det våde vejr stå i vejen for deres gode minder.

Frederikke fortæller:

- Vores ting stod i en anden kabine end den vi sov i, og den ene morgen, da vi vågnede, var alle vores ting våde.

Nanna :

- Ja, den nat dryppede det ned i hovedet på os. Men vi tænkte faktisk ikke så meget over, at det regnede, for vi satte os bare i teltene og drak te og hyggede. På den måde blev det en positiv ting.

Taus uddyber:

(Fortsættes på side 9)

(Fortsat fra side 8)

- Når først man er ude i det, så er det ikke slemt. Man tackler det bare.

"Tidsmaskinen" var et fælles projekt

Forud for turen havde de forskellige klassetrin, i samarbejde med Komediehuset øvet på små delforestillinger, der på Sletten skulle samles til én stor fælles forestilling, nemlig "Tidsmaskinen". Det var et stort projekt at få alle 700 elever på scenen, og det gik først sent op for mange, hvor stort det reelt var. Taus beskæftigede sig meget med projektet både før og undervejs på turen:

- Det var første gang, alle elever var med i turens slutforestilling. Det var et stort projekt og fantastisk at opleve, hvordan det gik op for eleverne, at de var en del af noget større.

Det er takket være Komediehuset, at det lod sig gøre.

Oliver tænker tilbage på oplevelserne med opførelsen af "Tidsmaskinen":

- Det var sjovt. Vi brugte kul fra bålet til at male os i hovederne, fordi vi skulle være hulemænd. Der var rigtig mange mennesker, og vores forældre kom og kiggede.

Anders husker bedst den gode stemning omkring forestillingen. Nanna fortæller, at 9. klasserne var skeptiske til at begynde med. Men da de først kom i gang, var det en god forestilling og dejligt at være en del af det. Taus smiler og siger:

- Selv de "seje gutter" fra de ældste klassetrin overgav sig til følelsen af at være en del af et større fællesskab og gav den gas til forestillingen.

Anja supplerer:

"Tidsmasmkinen" forvandlede 5. klasserne til Robin Hood

(Fortsættes på side 10)

PDF Pro Trial

- Det foregik jo ude i naturen, så der var ingen scenetæpper, og vi kunne se det hele, også når vi ikke var på scenen selv. Vi kunne se, at eleverne havde respekt for det, de andre lavede, og man ydede sit bedste. Det var forrygende godt.

Skolen har ofte haft en form for fælles projekt på Sletten-turene. Men forrige gang var det fravalgt, og det blev faktisk efterlyst i de efterfølgende evalueringer.

For Anders og Oliver fra 2.a var selv de praktiske opgaver en hyggelig del af turen. Når bare de var sammen om, gik det som en leg

Minder og relationer kom med hjem fra Sletten

Tiden på Sletten har givet skolens elever og lærere mange fantastiske oplevelser, minder og nye relationer.

Anja:

- Da vi kom tilbage til hverdagen, var det tydeligt, at oplevelserne på Sletten havde skabt nye relationer på tværs af årgangene. Det var rart at kunne hilse på både børn og voksne i skolegården, som man ikke havde relationer til inden.

Taus:

- Det førte også til nye bekendtskaber os ansatte imellem. Vi kom til at snakke med nogle, vi ikke arbejder sammen med i det daglige.

Frederikke fortæller:

- Efter vi har været på Sletten, er sammenholdet i vores klasse blevet endnu bedre.

Nanna tilføjer:

- Ja, det synes jeg også. Vi snakker tit om de oplevelser, vi havde sammen på turen.

En oplevelse som denne giver minder og oplevelser, som elever og lærere kan tage med sig videre. Turen til Sletten var begyndelsen på Nanna og Frederikkes sidste år i grundskolen, så for dem har minderne særlig betydning.

Nanna:

- Det var godt for vores klasse at være af sted sammen. Vores sidste skoleår er gået meget stærkt også fordi, der var lock-out. Så har vi forberedt os til eksamen, og nu er det sidste skoledag … i morgen.

Taus, Anja, Nanna, Frederikke, Oliver og Anders, der blev interviewet til artiklen

PDF Pro Trial

Horsens

Kira (forrest) og Laura fra Brædstrup Skole, Mette fra Buskelundskolen og Julie fra Sct. Ibs Skole dyster om de sidste point i collage-tegning. Jannik Broz, der er idémand bag festivalen, er dommer.

Sct. Ibs Skole genvandt tegnetrofæet

Årets Tegnefestival i Horsens er skudt i gang, og fortsætter frem til søndag

Tekst: Camilla Lyberth Madsen
clma@hsfo.dk

Foto: Morten Marboe
mm@hsfo.dk

HORSENS - "Kom så Julie, Julie, Julie".

Skolekammeraterne fra Sct. Ibs Skole rejser sig og hepper energisk på dagens sidste tegner ved skolebattle konkurrencen på Horsens Kunstmuseum i forbindelse med tegnefestivalen, der er sat i gang over hele byen frem til på søndag.

I tre timer skulle elever fra Sct. Ibs Skole, Brædstrup Skole og Buskelundskolen i Silkeborg dyste i syv forskellige tegnediscipliner og kæmpe om titlen som Danmarks bedst tegnende grundskole, og her var det Sct. Ibs Skole, der løb med en overbevisende sejr.

> **"Jeg kan godt lide at tegne klassisk med mange detaljer"**
>
> THERESA CAO, SCT. IB SKOLE. VANDT KLASSISK DISCIPLIN

De vandt også sidste år, men da var der lockout, og som den eneste fremmødte skole måtte eleverne dyste mod projektmedarbejder Rasmus Kolbe.

- Det er fantastisk at vinde, og det er helt klart en federe følelse at vinde over de andre skoler end over Rasmus, men vi var til gengæld meget mere nervøse i år, fortæller Sophie Mølgaard, der er hjertet bag tegnerne fra Sct. Ibs Skole.

Hun tog initiativ til at undervise de andre elever sidste år, da der var lockout, og igen i år valgte hun at stå for undervisning, gode råd og udvælgelsen af de syv tegnere, som hver skole skulle stille op med.

- Det er fra forskellige klassetrin, så det har også været med til at ryste os mere sammen på skolen, siger hun.

Det kreative på skemaet

- Tegning er en hel basal kreativitet, og det er vigtigt at bevare og udvikle evnen til at være kreativ og til at kunne visualisere ting. Man glemmer nogle gange, hvor vigtig kreativitet er, siger Rasmus Kolbe, der for fjerde gang er projektmedarbejder ved festivalen.

Teamet bag tegnefestivalen har udviklet undervisningsmateriale, som bruges af de skoler, som tilmelder sig konkurrencen, så der har været mulighed for at øve hjemmefra.

Syv tegnediscipliner skulle de syv elever igennem, hvor der blev givet point efter hver runde, og der stod skolekammerater klar til at heppe fra tribunen.

- Der sad omkring fem og kiggede på sidste år, så det er helt fantastisk med opbakningen i år. Det var fedt, fortæller Sophie Mølgaard.

Mange elever fra Sct. Ibs Skole, Brædstrup Skole og Buskelundskolen var samlet for at bakke op om deres skolekammerater, der i går dystede om at blive Danmarks bedst tegnende grundskole.

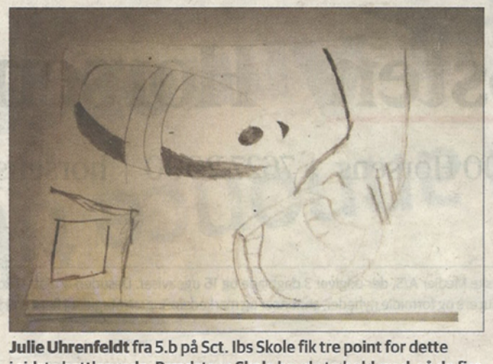

Julie Uhrenfeldt fra 5.b på Sct. Ibs Skole fik tre point for dette i sidste battlerunde. Brædstrup Skole havde to hold med, så de fire hold kunne få mellem et og fire point for deres opgaver.

Tegnerne fra Sct. Ibs Skole fra venstre: Theresa Cao, Poul Cao, Julie Uhrenfeldt, Sophie Mølgaard, Michelle Vo, Mathilde Mølgaard og Mi Cao Pham.

PDF Pro Trial

Dannelsestur til København - 8. årgang.

8. årgang var i uge 19 på en dannelsestur til København, hvor planlægningen af turen tog udgangspunkt i fagene samfundsfag, historie og kristendom. Formålet med turen var at opleve København fra en spændende historisk og samfundsfaglig vinkel og blive klogere på nogle af Danmarks store tænkere og bygninger, der har haft stor betydning for vores historiearv.

Forinden havde alle fire klasser arbejdet med turens fokuspunkter - både i timerne, men også i forbindelse med en fagdag, vi havde ugen før afrejsen.

På turen besøgte vi Assistens Kirkegården på Nørrebro, hvor mange danske berømtheder ligger begravet. Hjemmefra havde alle eleverne forberedt et oplæg om en person, som de fremlagde under vores rundtur på kirkegården. Det var utroligt stemningsfuldt at høre om Søren Kierkegaard, Jens Juel, Hans Scherfig, Henry Heerup, Dan Turéll, Hans Christian Ørsted, Natasja Saad, H.C. Andersen og Niels Bohr i så fantastiske omgivelser.

I forbindelse med faget kristendom besøgte vi Vor Frue Kirke samt Sankt Ansgar Kirke og talte dels om kirkernes indretning, men også om kirkernes historie samt forskelle og ligheder mellem dem.

Vi besøgte Riddersalen på Christiansborg Slot og så Dronningens fantastiske gobeliner, der viser et udpluk af vores historie set i et kronologisk perspektiv.

(Fortsættes på side 24)

Hjemmefra havde vi arbejdet med folkestyre, magtens tredeling og Grundloven, og derfor var vi selvfølgelig også på en rundvisning i folketinget. Her hørte vi om, hvordan Christiansborg fungerer som centrum for folkestyret og lovgivningen i Danmark og fik et indblik i stedets spændende historie, inden vi sluttede turen af med et aftenbesøg i Tivoli.

Lene Rasmussen og Anne Katrine Sand

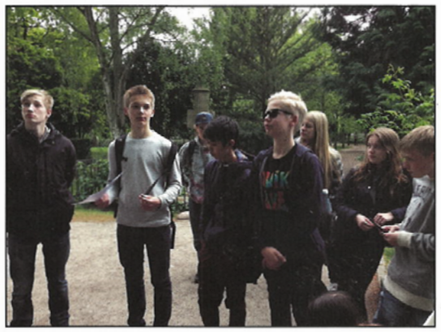

PDF Pro Trial

PDF Pro Trial

Åben skole

"Sct. Ibs vores skole" står der på de blå kasketter.

Tidsrøvere, traner og terminsprøve.

Åben Skole. Lyset brænder på Sct. Ibs Skole, i dagens anledning er der også sat fakler op. Vi skal følge lyset og de blå kasketter, båret af tour guide eleverne.

Forældre, bedsteforældre, elever, naboer til skolen og andre nysgerrige føres rundt på skolen i mindre grupper.

Skolevalg er på dagsordenen. Tanken er, at alle grundskoler, folkeskoler og frie grundskoler inviterer indenfor til en præsentation af skolen for at kvalificere dette vigtige valg.

Tidsrummet er 16-19, det er den 7. november.

Fra håndarbejdslokalet lyder symaskinens abrupte rytme. Nogle forældre har stukket hovedet indenfor. Snakken er uformel mellem lærer, elever og besøgende. Der er intet forstilt over situationen. Dørene er åbnet til et ærligt møde, hvor der ikke skal hverves kunder, men mangfoldigheden i den danske grundskole skal vises frem.

I en tid, hvor farven på puderne fra Hay overvejes mere end nøje, har de frie grundskoler taget initiativ til, at skolevalget tages lige så seriøst.

Et forældrepar med barn har fundet vej ind i Sct. Josefs kirke og ind i musikken, skolens kor øver. Familien sidder tæt sammen på bagerste række, mens de lytter til "Stay" af Rihanna. De er stille, men alligevel i bevægelse. Arrangementet lukker op for sanserne, hvor nye samtaler og refleksion finder sted. Novembers mørke har lukket uvedkommende indtryk ude. Akustikken synes særligt god denne aften. Elever fra Bankagerskolen i Horsens er også på besøg, de klapper entusiastisk mellem sangene og henvender sig til korleder, Rebekka GC.

"Er det virkelig jeres kirke? Hvor er I heldige, at I kan synge morgensang. Hver morgen. I jeres egen kirke," siger de begejstret.

I den voksnes optik er man næsten af den opfattelse, at alle børn skal have mulighed for at krybe ind i kirkens rum. Starte dagen med lyden fra et orgel; blive sat sammen, sat i gang, i bevægelse.

Fremadrettet vil Åben Skole arrangementet løbe af stablen første torsdag i november. Tidspunktet synes velvalgt. Det har en næsten terapeutisk effekt at besøge skolen på dette tidspunkt.

Momo som musical

Med kirken i ryggen bevæger vi os mod Kildens store sal. Skolens største rum. Der afholdes terminsprøve. Under den store lysekrone sidder eleverne fra 8. årgang. I lige rækker sveder de over opgaverne. Nogle forældre har gjort dem selskab, der prøves kræfter med ungdommen. Nysgerrige blikke følger dem, det er normalt lukket land. En respektfuld stilhed hviler over denne store sal. De store, åbne døre skaber en helt særlig atmosfære.

Et rum, der ellers er lukket, står åbent, også erindringens rum. Som de fleste husker den første cykel, det første kys, således husker man, om end måske knap så varmt, også grundskolens eksaminer. På denne aften kigger man både frem og tilbage i tiden.

Eleverne med de blå kasketter fører os videre til skolens gymnastiksal. Det er en gymnastiksal, der fremkalder minder om egen skoletid. Klassisk indrettet med tove og ribber.

Her øver skolens musicalhold. I år skal historien om Momo skrevet af Michael Ende omsættes til musik og dans. Det er historien om den lille, kloge Momo, der altid har tid. Hun lytter til byens beboere og hjælper dem. Desværre ankommer tidstyvene til byen, i skikkelse af "de grå herrer". De stjæler folks tid. Fortravlede forældre er de første ofre, senere tager tyvene også børnenes tid. Momo kæmper alene mod "de grå herrer". Øvelsen for skuespillerne denne aften er at bevæge sig og tale som en tidstyv. Bogen er af ældre dato, men evig aktuel. Denne aften med Åben Skole har forældrene taget sig tid, denne aften er Momo ikke alene.

(Fortsættes på side 14)

Lige uden for gymnastiksalen kan man forsyne sig med varm suppe og brød. Et godt sted at gøre holdt. Nogle af de spisende forældre skulle blot hente deres barn efter en lang arbejdsdag. De bliver hængende lidt, til en snak om stort og småt. Det er sundt at komme ud, det er godt at blive lukket ind.

Vi når også at tage til Brasilien, Japan, Østrig og Senegal denne aften. Skemaet er slået itu i denne uge, til fordel for emneuge under temaet Jorden Rundt.

Historien om tranerne

Eleverne med de blå kasketter tager kyndigt hånd om gruppen, og præsenterer os for kultur og traditioner fra de forskellige lande.

Historien om Japans nationalfugl, tranen, bliver hængende i bevidstheden. Vi hører om den 12- årige pige, Dadako, forældreløs pga bomben kastet over byen Hiroshima under 2. Verdenskrig. Syg af bestrålingen fra bomben sætter hun sig for at folde 1000 traner i papir. De skal bringe helbredelse og fred. Dadako når at folde 644, før hun dør. Hjerter står også frit åbne denne november aften.

Rundvisningen er ved at være slut. Skolegården ligger snart øde hen, lyset i lokalerne bliver slukket et efter et, pedellerne slukker faklerne. Klokken nærmer sig 19.00. De blå kasketter tages af.

Dennis Hansen, lærer

Et møde har fundet sted. Et grundlag er skabt for at træffe et kvalificeret skolevalg. De 3 timer rundt på skolen har i bred forstand budt på åbne rum, ydre som indre.

PDF Pro Trial

Legenden - Per Ipsen

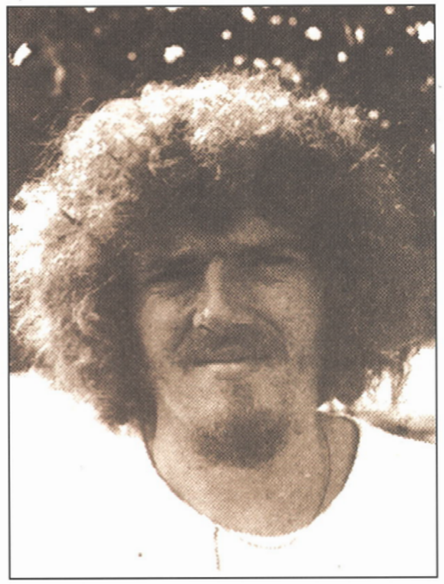

"Hvis I ikke holder mund, så smadrer jeg en guitar!"

Han blev hængende i 40 år.

Legende, et homonym, der staves og/eller lyder ens, men har forskellig betydning.

Og dog. Når legenden, der henvises til er Per Ipsen, bliver det to sider af samme sag.

Vi skal også blot foretage ét bogstavbytte, og folde ordet ud på ny. Ud med g. Ind med v. Som i levende.

Levende. Legende. Legende.

Der kan leges med ord. Sådan har Per det. Han sætter ord på hverdagen. Han omsætter dem konstant til jokes, konfirmationssange og pointer, der passer til lejligheden.

Han kan ganske enkelt ikke lade være.

Per har lyst til at fortælle den samme vittighed flere gange. Han fortæller den altid, som var det første gang.

Heri ligger måske hemmeligheden bag Pers imponerende 40 år på Sct. Ibs Skole. Han underviser og interagerer med eleverne, som var det første gang. Når Per instruerer eleverne i musikteater, på guitar eller spiller op til boogie-woogie. Så gør han det for allerførste gang. Hver gang.

Jeg har sat ham stævne til en snak om de 40 år på Sct. Ibs Skole. Vi har aftalt at mødes klokken 12.00. Han ringer 12.05, han er forsinket.

Da Per ankommer, møder vi Per Zeeberg i døren til lærerværelset. Mødet i døren med Per Zeeberg, som også er musiklærer på skolen, kommer tilfældigt til at eksemplificere Per Ipsens konstante trang til ordleg.

"Hej Per. Hej Per. Ja Per. Ses Per."

Per fortsætter med at fabulere over mødet med den anden Per, hele vejen op til vores destination. Ja, han fortsætter faktisk efter, vi har sat os i mødelokalets bløde sofa.

"I mine 40 har jeg aldrig haft en elev, der hed Per. Navnet må jo ikke være så populært."

Der er tale om en Per Classic. Han følger tangenter.

1975

Per Ipsen går i 4.s på Gedved Seminarium. Han er naturligvis venstreorienteret, han kører på scooter og går klædt i en stor pels fra et svensk overskudslager. Rygtet vil vide, at Per kørte rundt i sin kabinescooter BMW Isetta med sin hund Moses. Det var i den periode svært at skelne mellem hunden, en Bearded Collie med hår ned over øjnene - og Per.

(Fortsat fra side 18)

Musikgenren er fusions jazz, yndlingsbandet hedder Weather Report. Oscar Peterson er også en vigtig del af Per Ipsens musikopdragelse. Han har højt hår. På seminariet har han fået gode venner, deriblandt Jan Andersen og Hans Jørn Bock. Han er ikke færdiguddannet, men en praktikperiode året før fører til ansættelse med faste timer.

Den daværende skoleleder, Jørgen Frost Jensen ansætter Per. Som den gamle skoleleder senere udtalte det;

"På Sct. Ibs skole samler vi ikke på papirer, men på mennesker."

I 1975 havde skolen 12 sangbøger og 350 elever. Der var ét klaver. Intet musiklokale, men et klaver i et klasselokale. Per så sig om på skolen. Han var godt tilfreds. De manglede bare et musiklokale.

Da Dronning Margrethe i 1975 holder sin årlige nytårstale, gør hun status over et år, der ikke har været problemløst for Danmark. Arbejdsløshed og økonomisk usikkerhed er virkeligheden for mange. For Per Ipsen er året begyndelsen på et livslangt forhold til hans arbejdsplads, Sct. Ibs Skole.

PDF Pro Trial

2015

Tilbage i sofaen har Per endelig sluppet mødet med den anden Per. Jeg beder ham spole tiden tilbage og lave nedslag fra de sidste 40 år på skolen. Vi starter naturligvis i 1975. Per vil gerne fortælle, han er oplagt. Han går kronologisk til værks. Han husker imponerende godt. Han ved hvor mange, der gik til psykolog i hans 6. klasse, han gennemgår sit skema, og ved hvor mange han førte til prøve i 1978. Han afbryder sig selv.

- Skal jeg fortælle en sjov historie?

Per fortæller om dengang, han underviste en 1. klasse i musik. Dette år var eleverne særligt livlige og efter gentagne reprimander pga. uro i klassen, så Per sig nødsaget til at benytte alternative metoder.

"Hvis I ikke holder mund, så smadrer jeg en guitar."

Uroen fortsatte. Per omsatte ord til handling og guitaren måtte lade livet mod hjørnet af den mobile tavle. Så grundigt, at den sad fast. Vi griner af historien, der rundes af med ordene:

"Der hang den i mange dage. Jeg har stadig elever, der kommer og spørger, om det er rigtigt."

Jeg spørger til, hvordan man opnår respekt hos eleverne. Det er mit indtryk, at der skal meget til før Per bliver sur.

- Altså, når man selv er en spradebasse, skal man passe på, at det ikke går over gevind – men jeg dur ikke til at være sur ret lang tid af gangen.

Jeg kan godt blive sur, jeg kan godt skælde ud, de skal tale ordentligt. Jeg kan lide fis og ballade, men med måde og maner. Sproget er vigtigt for mig. Jeg gider ikke høre på bandeord, det slår jeg ned på.

Kongen af Musikteater

(Fortsat fra side 20)

Rekordmanden Per Ipsen

Per Ipsen er en sportsmand. Bag det joviale ansigt gemmer der sig et meget stærkt vinderinstinkt. Han har stadig rekorden på ruten, som eleverne løber til skolernes motionsdag. Ingen har løbet ruten hurtigere. 36.36 hedder tiden. I det skjulte var han heller ikke utilfreds, da Lene Schack sagde farvel og tak. Hun blev nemlig ansat *før* Per! En mulig rekord var inden for rækkevidde. Han er desuden inkarneret Barcelona fan. Han er vild med Messi. En sammenligning virker oplagt. Der er trods alt tale om 2 levende legender! Det ekstraordinære må være fællesnævneren. Efter en kamp husker man ofte en Messi detalje. Efter endt skolegang vil mange huske en Ipsen detalje.

-Jeg har altid gået meget op i sport, mest fodbold, jeg taler meget sport med eleverne, fodbold, tennis, basket. Jeg kommenterer altid elevernes sportspræstationer, det er vigtigt at vinde. Mine hold skal vinde. Wozniacki, A. C Horsens, Barcelona. Dem holder jeg med. Jeg har arrangeret masser af ture for elever til landskamp i Parken. Vi var også i Odense med 50 elever, da OB slog Real Madrid med Michael Laudrup. Vi lånte altid Bent Thykjærs bus nummer 12. Også på Big Bandets ture til Holland og Belgien, altid 12. mand.

Han vil ikke kaldes en ildsjæl. Det må andre vurdere, siger han. Og apropos ild, spørger jeg lige ind til hans interesse for fyrværkeri.

Kan du godt lidt krudt?

Per griner højt. Meget højt.

- Jeg var fyrmester og havde sørget for fyrværkeri til Les Miserables. Det var oppe i parkhallen. Det resulterede i, at der gik ild i bagtæppet. Thomas Kvium kom løbende med ildslukker. Folk troede, det var en del af forestillingen. Vi havde afprøvet det ovre på

(Fortsættes på side 22)

PDF Pro Trial

(Fortsat fra side 21)

Øst også, Kildegade 46, der gik det også galt. Der borede en raket sig ind i tagrenden. Frost skældte ud. Det kunne jeg ikke helt styre. Krudt og kugler, kaldte de mig.

Det beskyttede rum, Musikteater

Per understreger, at den smadrede guitar altså var lidt ødelagt i forvejen. Han kærer sig om instrumenter. Samtalen drejer vi ind på musikteater. Hans andet hjem. I 1977 fungerede rummet som beskyttelsesrum. Der sæt-

(Fortsættes på side 23)

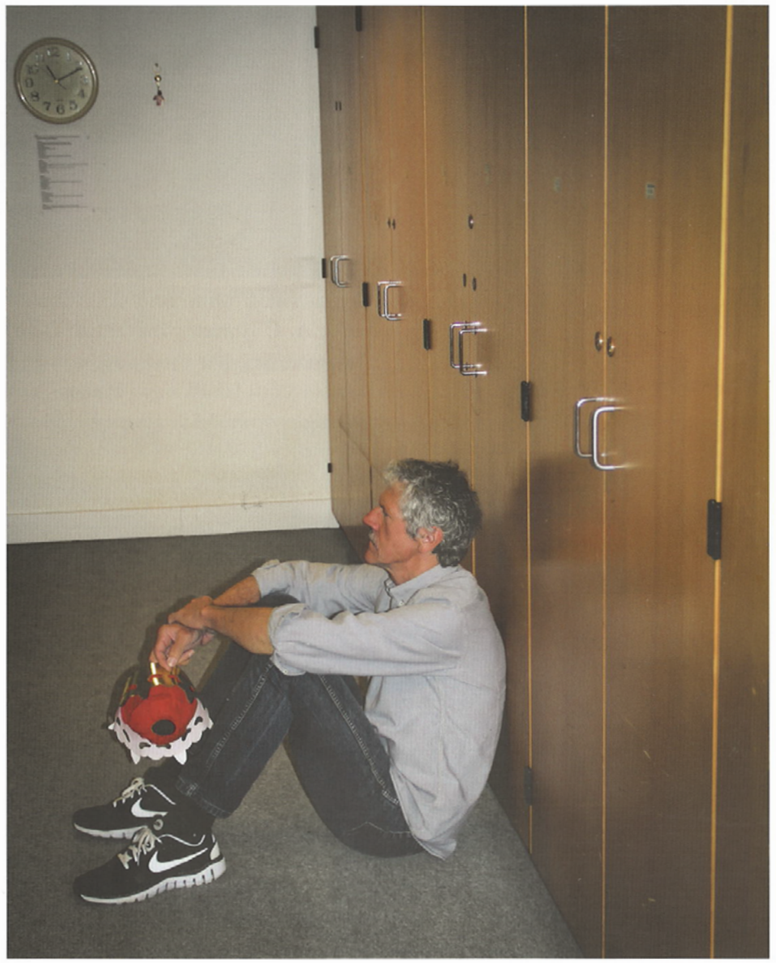

Hvornår der er tæppefald for Per Ipsen på Sct. Ibs Skole, ved han ikke

(Fortsat fra side 22)

tes 12 skabe op, hvori der skal stå tidssvarende instrumenter og musikfagbøger. Per får 50.000 kroner og ansvaret for at indkøbe det nødvendige. Per remser op;

- Congas, bongo, marracas, vibra slap, guiro, latin amerikanske rytmeinstrumenter, slutter Per af med at præcisere. Han virker opsat på at få alle instrumenterne ført til notat. Flere instrumenter. Orhff , xylofoner og metallofoner. Han insisterer på at stave de fleste for mig, han har lænet sig energisk ind over bordet. Jo, det hele skal med. Nok er Legenden en showman, men han er også ærekær, og den faglige stolthed er høj som håret i midt 70'erne.

Musikteater startede som et valgfag, men alle valgte det. Hvad gør den snedige skemalægger så? Man gør faget obligatorisk. Således bliver faget obligatorisk fra 1983 i 4. klasse. Man kan så vælge det i 5. og 6. klasse. Sådan er det stadig den dag i dag.

- Ej, nu skal jeg ikke prale, indskyder Per. Jo, gør endelig det, opmuntrer jeg ham.

- Altså, der er mellem 35 og 40, der fast vælger musikteater, hvert år. Det er faktisk mange, slutter Legenden beskedent af.

Det ER mange. Valgfaget og de obligatoriske hold opfører mange stykker til glæde for skolens yngste elever. Rødhætte, Snehvide og Pippi Langstrømpe har fx været på plakaten som afslutning på foråret. Hvor efterårsholdet afslutter med stykker som Drillenisserne og Da Nissefar mistede sit nisseskæg. Til jul opfører valgfaget krybbespillet; Hvad i alverden er myrraskær?

Børnehaven, børnehaveklassen og 1. klasse inviteres til forestillingerne, der naturligvis foregår i det gamle beskyttelsesrum. Musikteater. Og her, under jorden, bag tykke mure, under kulørte lamper folder der sig det ene drama ud efter det andet. Lykkeligvis ikke den slags dramaer, som rummet et bygget til, men scenekunstens dramaer. Det er historien om valgfaget, der voksede sig stort nok til at blive et obligatorisk fag. Når elever forlader skolen på sidste skoledag, har de meget tilfælles. I den fællesmængde ligger Musikteater, det gamle beskyttelsesrum, hvor Ipsen har sit lille dukkehjem. Han siger det nærmest til sig selv, mens han kigger stille ud i luften.

- Det er mit andet hjem.

Per og Bibelen

Jeg drejer samtalen ind på Pers kristne opvækst. Faderen var frikirkepræst i Pinsekirken, Per selv bliver først døbt som 12-årig. Opvæksten har sat sine spor, og har udstyret Per med en stor viden på området. I mange år har han undervist i kristendom, og byder gerne ind i samtaler med referencer til bibelen.

Per Emanuel Ipsen

Født i Horsens i 1951 d. 17. juli ved en hjemmefødsel.

Voksede op i et kristent hjem, som den yngste i en søskendeflok på 9.

Han har 3 børn. 4 børnebørn, og flere er på vej.

Uddannet som lærer i 1976 fra Gedved Seminarium.

Linjefag : musik og kristendom.

1975 ansættes han fast på Sct. Ibs Skole.

Har oprettet valgfaget Musikteater, der siden er blevet et obligatorisk fag.

PDF Pro Trial

(Fortsat fra side 23)

Dette havde Frost Jensen bemærket, og inviteret Per til en god snak om det religiøse aspekt i hans liv. Et ellers godt indtryk hos den daværende leder var dog tæt på at lide skibbrud. Per fortæller:

- Altså jeg ville illustrere scenen, hvor Abraham ofrer sin søn, Isak. Jeg fik en elev placeret på katederet til at spille Isak. Selv var jeg Abraham, og med min lommekniv højt hævet klar til at ofre min søn. I det øjeblik træder Frost ind. Han kigger på kniven. Så kigger han på mig, og siger: "Per, jeg vil godt lige tale med dig."

Per griner højt af sin egen historie, det er stadig sjovt, siger han og griner videre. Det er svært at være sur ret lang tid af gangen i hans selskab, tænker jeg.

Til højtider laver han altid en quiz om kristendommen, den deler han gavmildt rundt til interesserede kollegaer. Så kan de også lige teste elevernes paratviden på det kristne felt. Jeg har på fornemmelsen, at han gerne vil distancere sig lidt fra opvækstens måde at fortolke og efterleve det kristne budskab. Og dog, er han til stadighed optaget af emnet.

Hvad skal man leve efter?

-Altså, jeg forlod Pinsekirken, da jeg var 17. Jeg forlod den i 68-69, dengang måtte man ikke spille rock og jazz, altså verdslig musik i Pinsekirken. Det måtte man ikke spille. Det kunne jeg ikke have. Jeg var jo selv begyndt at spille rock, blues og pigtråd.

I forhold til troen er næstekærlighed *budet.* Med det er du dækket ind. Så kan du for Pers skyld være tilknyttet hvilken som helst trosretning uden af være på afveje. Per er ikke på afveje, men på vej. Dagens program venter, og han gør mine til at rejse sig.

I slutningen af nytårstalen fra 1975 lyder det fra Dronningen:

- Det er aften, årets sidste, men nytårsmorgen er hele årets morgen.

Det var morgen, dengang i 1975. Vi er nærmere aften nu, men legender er langtidsholdbare. I et alvorligt toneleje pointerer han.

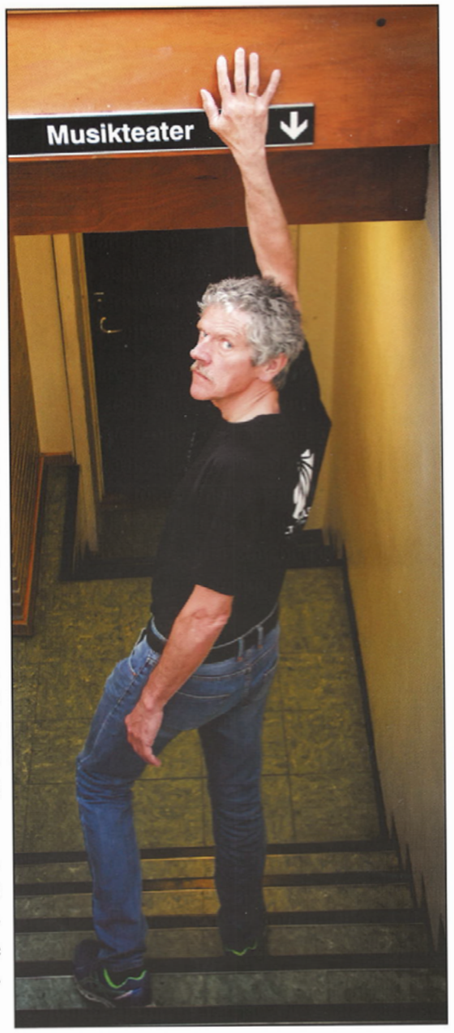

Som i en spillertunnel er Per på vej ind i arenaen

PDF Pro Trial

-Aldrig har jeg tænkt på at gøre noget andet. Aldrig. Jeg sidder på den grønne gren. Den saver jeg ikke af.

Han rejser sig op. Parkeringsskiven skal stilles. Tiden går. Selv 40 år.

Dennis Reichstein Hansen

Begejstringen ville ingen ende tage

Tirsdag den 14. maj rejste 44 særdeles spændte og forventningsfulde elever fra Sct. Ibs Skole til Rom.

Eleverne der er fra 5. til 9. klasse er alle medlemmer af skolens kor, og hoveddestinationen var Peterspladsen, hvor koret sammen med deres venskabskor fra Sankt Annæ Skole på Amager skulle synge ved Paveaudiensen om onsdagen. Den udendørs Paveaudiens er hver onsdag et kæmpe tilløbsstykke med besøgende fra hele verden.

Der var ca. 30.000 besøgende, og det mest fantastiske solskinsvejr denne onsdag formiddag.

At få lov til at optræde ved en Paveaudiens er ikke noget man bare gør. Skolens kontor har været i gang det sidste år med at indhente diverse ansøgninger, der skal igennem det danske bispekontor for efterfølgende at blive godkendt i Vatikanet.

Audiensen foregår altid mellem kl. 10 og 11.30, og koret sang både før og efter audiensen. Selve hilsnen til Paven og de mange besøgende var "Joy to the World" skrevet af Isaac Watts, og musikken er skrevet af den ene af korets ledere lærer Jacob Steffensen.

Uanset hvilket tilhørsforhold man har til den katolske kirke, er det at være gæst ved en sådan fælles begivenhed en stor oplevelse. Men at være medlem af et skolekor, som er udtaget til at synge, er en oplevelse for livet.

Det er anden gang det er lykkedes Sct. Ibs Skoles kor at være med i inderkredsen på Peterspladsen, idet vi også var inviteret for 4

år siden. Den gang var det Pave Benedikt, der sad i pavestolen, vinkede og sendte anerkendende blikke.

Sammen med vennerne fra Sct. Anna Skole blev det til mange andre fine koncerter i Rom. Derudover var der også tid til bl.a. sightseeing, og selvfølgelig på shopping i den italienske modeverden, inden turen lørdag aften gik hjem til Danmark.

Eleverne fra koret var gode repræsentanter for Sct. Ibs Skole, og på sidelinjen mærker man tydeligt det fællesskab et kor kan skabe. Når hver eneste elevs stemme samler sig sammen med de andres stemmer og skaber en klang, en klang som man ikke kan skabe alene.

Dan Ingemann Jensen

PDF Pro Trial

Korets tur til Rom

Jeg synes turen til Rom var helt fantastisk. Vi hyggede os rigtig meget. Det var dejligt at bruge en masse tid på at synge, og bare være sammen med hinanden. Vi er også alle sammen kommet meget tættere på hinanden i koret.

Caroline Kallehave Larsen, 9.A

Turen til Rom har været helt uforglemmelig. Vi var helt oppe ved Paven og sang for ham, det var ret vildt. Det var også hyggeligt at synge, og være sammen med det andet kor. Vi har virkelig oplevet en masse og nydt hinandens selskab.

Sofie Erika Kjær, 9.D

Rom turen har været betydningsfuld for mig, da det har forstærket vores fællesskab som et kor, og bragt os tættere sammen. Jeg føler det som en ære, at vi fik lov til at synge for Paven. Det var en uforglemmelig oplevelse, som nok aldrig kommer til at ske igen.

Monica Mai, 9.B

Turen til Rom har betydet meget for mig. Jeg har lært en hel masse nye mennesker at kende, og det var i det hele taget bare en fantastisk tur, som jeg altid vil huske.

Nanna L. Qvesel, 6.A

Vores tur til Rom har betydet, at vi har fået et meget bedre fællesskab i koret. Jeg synes også, at man kan mærke det, når vi synger. Da vi var dernede, og vi sang på nogle af de forskellige pladser, var der mega god stemning. Folk filmede os og dansede rundt og alt muligt. Det var virkelig en god oplevelse.

Josephine Nordahl Andersen, 7.B

Turen har betydet meget for mig, fordi jeg er begyndt at snakke med andre fra koret, og vi har fået et bedre fællesskab end før. Jeg har lært at prutte med prisen hos nogle af de mange mennesker. Jeg er ikke så nervøs, når jeg synger for andre mere. Fantastisk tur med fantastiske mennesker.

Janne Marie Knudsen, 7.B

Rom turen har selvfølgelig været virkelig hyggelig, og en rigtig god oplevelse, men det er ikke særlig tit, at man stiller sig op på en smuk romersk plads og bare synger. Det har virkelig været noget af en ting at prøve. Folk på gaden bliver glade, vi i koret bliver glade, vores korledere bliver glade, og egentlig bliver alle glad, når man synger en god sang. Alt i alt har det været en fantastisk tur med en masse gode oplevelser, man kan huske i resten af sit liv.

Thea, 7.C

Denne fantastiske Rom tur har lært mig, hvordan musikken og fællesskabet kan kombineres og skabe en fantastisk form for magi.

Søren Lund Holst, 8.A

For mig var turen en fantastisk oplevelse. Det var lidt grænseoverskridende at synge midt på gaden til at starte med, men det var en vildt fed oplevelse. Desuden lærte jeg også mange mennesker fra koret at kende, og det var dejligt.

Caroline Kvium, 8.A

Rom turen har betydet meget for os, fordi vi har fået et meget bedre fællesskab. I Rom begyndte vi også, at snakke med andre end vi plejede. Så man lærte andre fra koret meget bedre at kende. I Danmark sang vi meget stille, men i Rom sang vi virkelig til, fordi vi ikke kendte nogen af dem, der kom og hørte os synge.

Elisabet Mist Danielsdottir, 7.B

PDF Pro Trial

– vi vil også være en katolsk skole!

AF FORMAND FOR FAKS, DAN INGEMANN JENSEN, SKOLELEDER PÅ SCT. IBS SKOLE, HORSENS

Dan Ingemann Jensen

Ja, sådan udbrød en skoleleder fra en jysk privatskole for nogle år siden. Det var ved festmiddagen til Danmarks Privatskoleforenings årsmøde. Ved vores bord var en fem seks katolske skoler repræsenteret samt nogle ledere fra et par andre private skoler. Samtalen blandt os fra katolske skoler handlede om det netop afholdte ledelsesmøde og en tidligere retræte i FAKS. Dialogen var både afslappet og intens, og vi sprang fra emne til emne. På retræten havde et af emnerne været bøn, og vi var alle af oplægsholderen blevet beordret på vores værelser et par timer til personlig bøn, hvilket der ved bordet var forskellige meninger om. Indholdet på ledelsesmødet blev også vendt, både oplæggene, gruppearbejdet og også festmiddagen blev drøftet. Senere blev den kommende ledelsesrejse drøftet, og pludselig lød det højt hen over bordet: "Vi vil også være en katolsk skole!"

Bemærkningen fra skolelederen fik grinene frem og medførte en efterfølgende bred snak om fællesskab og skoleforeninger. Der er syv skoleforeningen i Danmark, og de er vidt forskellige både i størrelse og opbygning. Det ganske specielle for de 22 katolske skoler er medlemsskabet af to skoleforeninger, nemlig Danmarks Privatskoleforening og vores egen forening FAKS. Disse tilhørsforhold medfører, at FAKS konstant må være dynamisk og i udvikling. Vi må hele tiden være bevidste om forskellen mellem Danmarks Privatskoleforening og FAKS, fordi to identiske tilbud ikke vil være gavnligt for nogen af os. Samtlige katolske skoler bidrager konstruktivt til, at vores forening bevarer dynamikken og tilpasser sig udviklingen. Både på generalforsamlingerne, netværksmøderne og ledelsesmøderne drøftes meningen med FAKS fordomsfrit, og det er denne konstante dialog, der gør, at vi i år kan fejre vores 50 års jubilæum.

Bogstaverne i FAKS står for Foreningen Af Katolske Skoler. F kunne også stå

> F kunne også stå for fælleskab, fordi fælleskab er et nøgleord, for det vi gør.

for fælleskab, fordi fælleskab er et nøgleord, for det vi gør. Et skolefælleskab mellem bestyrelsesmedlemmer, ledelser, medarbejdere og elever. Et værdimæssigt fællesskab med det helt centrale mål at give det enkelte barn den allerbedste skoletid præget af læring, omsorg og kærlighed. Helt centralt er vores menneskesyn, der betragter hvert enkelt menneske som unikt og skabt til et liv i fællesskab og kærlighed med Gud og medmennesket.

Med dette jubilæumsskrift har FAKS' bestyrelse bestræbt sig på at give et billede af de katolske skolers mangfoldighed. Samtidig skal skriftet også gerne beskrive det ganske særlige fællesskab og de nære bånd, der er mellem de 22 katolske skoler.

Et stort tillykke til os alle med skoleforeningen FAKS' 50 års jubilæum.

Dan Ingemann Jensen

PDF Pro Trial

SKOLELEDEREN HEDDER JENSEN

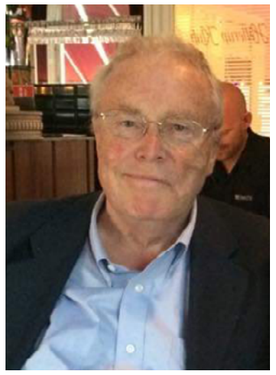

"Vi skal lige finde et sted at parkere, så kommer vi." siger Frost Jensen, der har rullet vinduet halvt ned. Han sidder på passagersædet, ulasteligt klædt, med sin kone Virginia ved rattet. De holder på en parkeringsplads reserveret til elbiler.

40 år har de tilsammen ledet Sct. Ibs Skole i Horsens. Frost Jensen fra 1970, Dan overtog i 2002. Jeg har sat de to mænd stævne på Cafe Petersborg på Esplanaden i København til en snak om Sct Ibs Skole. Vi skal i datid, nutid og fremtid.

Faktisk er det Frost Jensen, der har valgt spisestedet. Efter at have haft Horsens som base i mange år, senest lejet ind på Uldrupgården, er han nu bosat i København. Han savner Horsens, men udviser et ganske imponerende kendskab til hovedstaden. I samtalen vender vi gentagne gange tilbage til "hjem".

"Jeg vil hellere gøre Horsens mindre provinsiel, fremfor at flytte til hovedstaden. Jeg bliver i Horsens." bemærker Dan Jensen.

Vi får os bænket. Jeg har Frost og Virginia over for mig. Dan Jensen til højre. Frost bestiller "noget med jul". Det er ikke specifikt nok for den unge, rigt tatoverede tjener. Carlsbergs, siger Frost uden at kigge op, mens han drejer på det endnu tomme glas. Vi andre følger trop. Dan Jensen bestiller snaps, Linje akvavit, til vores lille selskab, Der bliver hældt op. Helt op. Dan begiver sig ud i en snak om overfladespænding, hvilket munder ud i emnet, vi er samlet om, skolen.

Det aktuelle katolske landskab evalueres, Frost i rollen som den spørgende, Dan med fingeren på pulsen. "Hvad med jer, Dan?" spørger Frost

Vi ender rundturen hos Sct Ibs Skole. Dan ytrer tilfredshed med den nuværende situation, men fremhæver vigtigheden af at være på forkant. Lægge skinner ud nu. Så frø, der kan høstes om 4-5 år. Der er nok at tale om for de 2 mænd. De skal holdes på sporet. Meget er indforstået. Anekdoter og navne fyr omkring dem og overdøver næsten et stor forsamling af kvinder, der er til julefrokost, med dertilhørende pakkeleg.

"Vores rolle, som skole i dag, med opløste hjem og kaos. Vi er en base. Fra 8-14. Fred og ro." siger Frost Jensen. Han tager luft ind mellem sætningerne. Støder den næsten ud igen. Som et punktum.

Samtalen ved vores bord er tung, men varm.
"Se nu i Norge og Sverige. Der er det religiøse på vej ud. Det går ikke. Man skal turde tro på noget", lyder det næsten indigneret fra Dan. Emnet optager tydeligvis også Frost, de to har talt sig varme.

" På Sct. Ibs Skole samler vi ikke på papirer, men på mennesker."

Frost Jensen om at rekruttere personale

"Hvem respekterer man" spørger Frost retorisk. "Dem, der har en mening. Politikere, altså… der er for meget pjat. Et menneske uden tro. En materialist. Mursten er ikke nok."

Samtalen er ivrig. Ja, den fremstår næsten forberedt. De supplerer hinanden godt. Den ene slipper, den anden tager over, som tilfældet med jobbet.

Dan giver udtryk for, at troen kan få det svært fremover. At den næste leder på Sct. Ibs Skole kommer til at stå med den udfordring. At bevare troen. Der er konsensus om, at den åndelige dimension er nødvendig.

"Det værste er, hvis man flagrer rundt," bemærker Frost og slår sin pointe helt fast med sætningen:
"Man skal tro på noget."

Her hentyder Frost ikke udelukkende til den religiøse tro, men også troen på, at man på Sct. Ibs Skole driver skole på den rigtige måde. At man tør stole på det, også når

PDF Pro Trial

det stormer, i et samfund, der jævnligt har folkeskolen til debat.

"Det er vigtigt, at vi står fast. Vi skal turde fremhæve noget, som værende bedre. Noget vi tror på, er mere værd." supplerer Dan.

Bemærkningen falder tydeligt i god jord hos Frost Jensen. Da de væsentligste pointer er slået fast i fællesskab falder intensiteten i samtalen lidt. Tid til at bryde overfladespændingen i snapseglasset. Der skåles i, Linje, hvilket er helt passende.

Jeg benytter lejligheden til at spore samtalen i en lidt anden retning. Efter en tid med debat om reform og arbejdstid, vil jeg have deres bud på, hvornår man som skole er en succes. Og, hvordan ser den gode, meningsfulde skoledag ud?

Det er sådan set meget enkelt, indleder Dan.
Vi ligger her kun, fordi nogen vil os. Andre må måle det. Sætter de børn i skolen, er vi en succes. Det er det, vi er optaget af, når vi slår øjnene op om morgenen. Vi har vores skole, fordi der er nogen, der vil os.

Frost stemmer i med et tungt, ja. Har man først en gang hørt Frost Jensen tale, glemmer man ikke stemmen igen. Man kan uden besvær genkalde sig den. Man hæfter sig ved de klare svar. Slingret i valsen, bliver der ikke. Han har nu børnebørn, der går i skole. Han og konen Virginia følger børnebørnene tæt. Han svarer på spørgsmålet om den meningsfulde skoledag med en frisk anekdote.

Se nu mit barnebarn. Hun blev ikke valgt til gymnastik-holdet. Altså, en elev, der mærker succes. Det er vigtigt. Synes du ikke, Dan? Spørger Frost. Jo, og villet. At være en del af noget, et fællesskab, er meningsfuldt for en elev, svarer Dan.

Om det er afledt af mit spørgsmål om den gode, meningsfulde skoledag skal være usagt. Frost leder samtalen over på morgensang, hvor han har mange spørgsmål til Dan. Hvornår låser du dig ind? Hvem er organist? Hvad tid er du der? Min rolle som selvbestaltet journalist er udspillet. Jeg er reduceret til tilskuer til et særligt, sjældent møde mellem de 2 mænd, der har ledt Sct. Ibs Skole gennem de sidste 40 år. Dan svarer beredvilligt på alle spørgsmål. Frost stiller spørgsmålene.

Jeg noterer. Vi er up tempo i denne fase, lige indtil Frost skærer gennem larmen fra julefrokosten ved nabobordet..

"Det er noget helt specielt, det med morgensang."
Støjen sat skatmat, man fornemmer tydeligt en bevægethed hos den tidligere skoleleder. Han fortsætter, ikke i lige linje denne gang, men efter refleksion over disse morgensamlinger i kirken.

"Det er 13 år siden jeg sagde farvel til Dan, overlod kontoret til ham. Livet er som…" sætningen fuldføres med et fingerknips.

En rørende ro indfinder sig rundt om vores bord. Det er en godt anledning til at smage på æbleflæsk, leverpostej mm. Sådan er det ofte. Når man ikke helt ved, hvad man skal sige, så kan man gøre noget. Noget praktisk. I vores tilfælde brugte vi tavsheden til at fylde tallerknerne.

Da vi senere tager afsked med Frost Jensen på hans adresse får vi begge betænksomme ord med på vejen. Pas på jer selv, siger han og går op mod lejligheden med udsigt til et mørkt Øresund.

"En løbetur giver klarsyn. Jeg siger ofte til folk, der spørger. Sov på det, løb på det, gør noget."

Ingemann Jensen om at træffe beslutninger

S.168 | Årstal **2018** | Titel **Kilden brænder** | Kilde **Horsens Folkeblad**

2018

Kilden brænder

S.169 | Årstal **2018** | Titel **95 års historie lagt i ruiner** | Kilde **Horsens Folkeblad**

Bliv forårsklar... BILVASK FRA 129.-
RING OG BESTIL TID NU!
HORSENS BILVASK
Nørrestrandsgade 34 • 8700 Horsens
Tlf. 4290 9296 • info@horsensbilvask.dk
www.horsensbilvask.dk

Sæsonen på Langelinie begyndte i høj sol

HORSENS. 20

MANDAG

Horsens Folkeblad

HSFO.DK 7. MAJ 2018

En voldsom brand brød i aftes ud i arbejdernes tidligere forsamlingsbygning Kilden, der i dag tilhører Sct. Ibs Skole og bruges til bl.a. klasseværelser for 9. årgang og 10. klasse. Først efter tre en halv times slukning kom branden under kontrol. Skolens elever er mødt ind som normalt i morges. Foto: Lars Juul

DANMARK.

Endelig fik AC Horsens en seir

SØLV
med syn. cubic zirconia
495,-
495,-
495,-
Scroupies jewellery
Følg os på
MØRUP URE - GULD
Søndergade 47 - 8700 Horsens - Tlf. 75 61 00 88

Mors Dag Søndag d. 13. maj
SØNDAGS BUFFET
Fra kl. 12 - 14
Stor luksus buffet med mange lækre retter
Voksen 160,- kr.
Børn (under 10 år) 80,- kr.
VI GIVER EN ROSE TIL ALLE MØDRE
HØJREB I DILLEN
Fra kl. 17-21
Oksehøjreb med bagt kartoffel, salatbar og sauce barbeque.
Fri isbar.
Voksen 160,- kr.
Børn (under 10 år) 80,- kr.
Husk bordbestilling!
HOTEL Pejsegården
Tlf. 75 75 17 66
hotel@pejsegaarden.dk

Grundlagt 1863
153. årgang
Nummer 104
Løssalg 25 kr.

PDF Pro Trial

S.170 | Årstal **2018** | Titel **Historiske Kilden ødelagt ved brand** | Kilde **Horsens Folkeblad**

HORSENS FOLKEBLAD
- GRUNDLAGT 1863

Horsens-redaktionen
Søndergade 47, 8700 Horsens
Telefon 76 27 20 00
redaktionen@hsfo.dk

Chefredaktør
Lene Vestergaard, lv@hsfo.dk, 76 27 20 44

Redaktionschef
Jakob Nørgaard, 76 27 21 68, jn@hsfo.dk

Journalister
Thomas Schütt, 76 27 20 35, tsc@hsfo.dk
Christian Rimestad, 76 27 20 43, cr@hsfo.dk
Anne Birch Bech-Larsen, 76 27 20 54, abl@hsfo.dk
Mette Graugaard, 76 27 20 40, mg@hsfo.dk
Ingeborg D. Faurholt, 76 27 20 46, idf@hsfo.dk
Rikke Schjøtz Jensen, 76 27 20 38, rsj@hsfo.dk
Birgitte Avnesø, 76 27 20 48, ba@hsfo.dk
Palle Herløv, 76 41 49 25, pahe@hsfo.dk
Mette Højmark Mikkelsen, 76 41 49 71, mehmi@hsfo.dk

Fotograf
Morten Pape, 76 27 20 63, mp@hsfo.dk

Kontortid
Mandag-torsdag 8-15.30
fredag 8-15
Telefon 76 27 20 00
annoncer@hsfo.dk

Kundeservice - abonnement
Telefon 76 27 20 20
Mandag-fredag 8.00-16.00
Reklamation:
Mandag-fredag 8.00-18.30
Lørdag 8.00-11.00
abonnement@hsfo.dk

Brædstrup-redaktionen
Søndergade 3B, 8740 Brædstrup
Telefon 76 27 20 00
gedved@hsfo.dk
braedstrup@hsfo.dk

Journalister
Henrik C. Søndvad, 76 27 24 33, henso@jfmedier.dk
Jens Amtoft, 76 27 24 32, ja@hsfo.dk
Peter Hald, 76 27 24 31, peha@hsfo.dk

Kontortid
Mandag, onsdag-fredag 10-14
Tirsdag lukket

Horsens Folkeblad er en del af **Jysk Fynske Medier P/S**, der står bag 13 dagblade, 57 ugeaviser, fire radiostationer og en lang række nyhedssites og andre digitale brands.

Direktion Jesper Rosenørn (adm.)

Chefredaktion Peter Orry (ansv.) og Lene Vestergaard

Tryk: Jysk Fynske Medier

MIX Papir fra ansvarlige kilder FSC® C028215

Den historiske bygning Kilden blev ædt op af flammer søndag aften. Forfærdeligt, mener skoleleder Dan Ingemann Jørgensen, men mandag morgen fortsætter hverdagen på Sct. Ibs Skole. Foto: Bjarne Bent Andersen

Historiske Kilden ødelagt af brand

Politiet kender ikke årsagen til den heftige brand, som blev anmeldt kl. 18.11 søndag. Røgfanen kunne ses helt fra Vejle og Silkeborg, og sirenerne lød for at få folk til at gå indendøre på grund af den farlige røg.

BRAND I KILDEN
Mette Højmark Mikkelsen
Jakob Hedegaard-Høgh
mehmi@hsfo.dk

HORSENS: Arbejdernes tidligere forsamlingsbygning Kilden, der nu er en del af Sct. Ibs Skole, blev søndag ødelagt af flammer.

Kilden husede søndag en privat konfirmationsfest. Alle 57 gæster slap ud af bygningen uden at komme alvorligt til skade, oplyser politiet.

Flammerne fik ikke fat i selve skolebygningerne, men de klasseværelser, som Sct. Ibs Skole har indrettet for skolens 9. og 10. årgang i Kilden, samt kantine og festsal, er ødelagte.

I forbindelse med branden blev fire personer bragt til hospitalet for at blive tjekket for røgforgiftning. Tre af dem var inde i Kilden, da branden brød ud, mens den fjerde er en betjent, der ankom til stedet, da det brændte mest voldsomt.

- De fire blev udskrevet fra sygehuset igen efter kort tid, og de er ikke kommet alvorligt til skade. Det er der heller ikke andre, der er, oplyser vicepolitiinspektør Lars Peter Madsen fra Sydøstjyllands Politi mandag formiddag.

Branden, der blev anmeldt klokken 18.11, begyndte i tagetagen på Kilden, og kort før kl. 22 oplyste politiet, at flammerne var under kontrol. Flere tusinde mennesker var forbi i aftenens løb for at følge branden.

Forinden havde politiet via sirenevarslinger og en beredskabsmeddelelse rådet beboere i området omkring Kildegade til at søge indendørs, lukke døre og vinduer samt standse ventilationen, fordi branden udviklede sundhedsskadelig røg. Kl. 21.55 lød sirenerne igen for at afblæse varslingen.

I morges oplyste vagtchef Lars Grønlund hos Sydøstjyllands Politi, at området ved Kilden fortsat er afspærret.

- Det sker både af sikkerhedsmæssige årsager, og fordi vi skal have lavet flere undersøgelser i løbet af dagen, siger Lars Grønlund.

Hjemmeværnet er til stede i området for at hjælpe med at opretholde afspærringen, så brandvæsenet kan få arbejdsro.

Fare for nedstyrtning

Sydøstjyllands Brandvæsens indsatsleder ved branden, Dennis Ottosen, fortæller mandag morgen, at det meste af bygningen er brændt ned, og at der stadig er fare for nedstyrtning af bygningens østlige gavl og også en gavl, der vender ned mod parkeringspladsen mellem Kildegade og Nørregade.

Ifølge Dennis Ottosen er brandskaderne på Kilden så voldsomme, at brandvæsenet endnu ikke kan arbejde inde i bygningen. Derfor fortsætter efterslukningsarbejdet mandag og muligvis også tirsdag fra en lift, hvorfra der skydes vand ud over bygningen.

Først synlig fra taget

Der er stadig intet nyt om årsagen til branden.

- Branden blev først synlig fra taget, men vi ved ikke, hvor den er opstået. Den kan godt være begyndt i et lokale, men først være blevet synlig, da den ramte taget, fortæller Dennis Ottosen.

Ifølge politiinspektør Lars Peter Madsen har det mandag morgen endnu ikke været muligt for politiets teknikere at komme ind i lokalerne for at undersøge, hvordan branden opstod.

- Det ryger fra branden endnu, men når slukningsarbejdet er helt færdigt, skal vi have teknikere ind. Det sker formentlig i løbet af mandagen, siger Lars Peter Madsen.

Beredskab fra Horsens, Hedensted, Tørring og Beredskabsstyrelsen hjalp til søndag aften, og 60 til 75 mand var i gang med slukningsarbejdet, da flest var på stedet.

Dennis Ottosen fortæller, at brandvæsenet troede, det kunne tage én etage ad gangen, men da bygningen er åben i midten, spredte branden sig hurtigt fra tagetagen til stueetagen, da taget kollapsede.

Ikke tilfreds med publikum

Søndag aften udviklede branden en kulsort røg, som kunne ses langt ud over bygrænsen, og ifølge Dennis Ottosen var røgen så kraftig, fordi det er isoleringsog bygningsmateriale, der er brændt.

På grund af røgen var der flere gange i løbet af søndag aften sirenevarsling for at få folk til at holde sig indendøre. Sydøstjyllands Politi sendte desuden en beredskabsmeddelelse med samme formål, men det afholdt bestemt ikke byens borgere fra at følge med fra første række.

- Der var vildt mange, der så på, og vi er aldrig tilfredse med, at folk blander sig i vores arbejde, for det gør det usikkert. Vi vil gerne have arbejdsplads, og det er sjældent, vi sætter sirenerne i gang, og det er der altså en grund til, vi gør, forklarer Dennis Ottosen.

Som følge af en afspærring af Kildegade fra Smedegade til Skolegade blev brandvæsenet dog ikke synderligt påvirket af publikums tilstedeværelse.

I den første halve time af branden, da der endnu ikke var spærret af, stod folk dog og spærrede vejen.

PDF Pro Trial

S.171 | Årstal **2018** | Titel **Historiske Kilden ødelagt ved brand** | Kilde **Horsens Folkeblad**

FAKTA

KILDEN BLEV BYGGET SOM FAGBEVÆGELSENS HUS

- Kilden blev opført af fagbevægelsen i 1922-23 og gik i de første år under navnet Arbejdernes Forsamlingsbygning.
- Tegningerne til byggeriet er lavet af byens store arkitekt, Viggo Norn. Huset er bygget i den nyklassicistiske stil.
- Prisen for byggeriet var 541.835,84 kr., en betragtelig sum dengang, og ved indvielsen i 1923 udtrykte daværende borgmester Axel Sørensen håb om, at huset gennem de næste 100 år kunne blive samlingspunktet for fagbevægelsens bestræbelser på at skabe "en menneskelig tilværelse for arbejderne i Horsens".
- I årene, der fulgte, flyttede fagforeningerne dog ud i mere moderne lokaler, og Kilden blev byens store medborgerhus. Huset fik sit nuværende navn i starten af 1972, da den tilhørende restaurant under stor festivitas blev navngivet Kilden. Navnet gled langsomt over i sproget, og i dag er det de færreste, der ved, at stedet har rødder i fagbevægelsen.
- I 1985 måtte fagbevægelsen give op efter flere år med underskud på driften. Horsens Kommune overtog stedet og lejede stedet ud til private og foreninger, bl.a. til bankospil, inden den blev sat til salg.
- I begyndelsen af 2008 overtog Sct. Ibs Skole Kilden og har siden da brugt den til klasseundervisning, skolefest, koncerter m.m. Kilden rummer skolens 9. årgang, 10. klasse samt kantine og festsal.

Eleverne på Sct. Ibs Skole mødte ind som normalt i morges, men det var til en skoledag i skyggen af gårsdagens brand. Hjemmeværnsfolk og minestrimmel var med til at holde nysgerrige væk fra den stadigt rygende bygning. Foto: Søren E. Alwan

Skoleleder: Det er en katastrofe

Selv om Sct. Ibs Skole med branden i Kilden søndag mistede en stor og historisk del af skolen, så er der skoledag og eksamen mandag.

BRAND I KILDEN
Mette Graugaard
mg@hsfo.dk

HORSENS: - Det er en katastrofe.

Sådan lød det søndag aften fra Dan Ingemann Jensen, skoleleder på Sct. Ibs Skole, som Kilden er en del af, mens han søndag aften fulgte brandvæsenets forsøg på at Kilden.

Han blev alarmeret om branden af en lærer kort efter kl. 18, hvorefter han løb ned på skolen i Kildegade. Her var den første brandbil kommet, og brandfolk var i gang med at brække en dør op, så de kunne sende røgdykkere ind på loftet.

- Det er jo en gammel konstruktion, og den sorte røg, der steg op, kommer fra det tykke tagpap. Det var voldsomt. Jeg kunne se, da det allerøverste loft faldt ned i salen. Det gav et brag.

Heldigt at ingen kom til skade

Som flammerne arbejdede sig gennem den gamle bygning, stod det efterhånden klart, at Kilden ikke stod til at redde.

- Så koncentrerede jeg mig om de andre skolebygninger, som heldigvis ikke er blevet berørt af branden, fortæller Dan Ingemann Jensen.

For ja, det er en katastrofe, at Kilden stort set er brændt ned. En bygning, som mange horsensianere har gode minder fra. Siden 2008 har Kilden været ejet af Ibs Skole og har dannet ramme for elever i 9. og 10. Her var også skolens kantine og festsal.

- Nogle gange skal man selv i sådan en situation tænke på, at man har været heldig. Alle kom ud, og der kom heldigvis ingen mennesker til skade. Og godt, det ikke skete på en almindelig skoledag, hvor Kilden var fyldt med børn, siger han.

Eksamener afvikles

Skolens medarbejdere blev hurtigt kontaktet og informeret om branden, ligesom elever og forældre søndag blev informeret på skolens forældreintra. Her lød det bl.a. søndag aften:

- Kilden er stort set udbrændt. Ilden er nu slukket, og man er i gang med efterslukning og sikring af de ting, der muligvis kan reddes.

Det fremgår også, at selv om alt lige nu er kaotisk og meget ulykkeligt, så bliver der lavet nogle midlertidige løsninger, så skolen kører videre. Det gælder også for de elever, der skulle have været til engelsk-eksamen mandag i Kilden. Eksamen gennemføres i andre lokaler.

For Dan Ingemann Jensen ventede en lang nat. Ud over at være behjælpelig med information til brandvæsen og politi var han sammen med kolleger i gang med at planlægge en ny skoledag på Sct. Ibs Skole. Mandag er han klar til at tage imod eleverne. Her venter en anderledes dag.

- Vi kan ikke samles et sted, så jeg skal rundt i klasserne og snakke med eleverne. Det er også vigtigt, siger skolelederen, som i den svære situation også har mærket stor opbakning fra folk, der gerne vil hjælpe skolen i den svære situation.

Det gælder bl.a. byens borgmester og naboen, Horsens Byskole.

Skoleleder Dan Ingemann Jensen brugte det meste af morgenen og formiddagen på at informere forældre, børn og ansatte om branden. Foto: Søren E. Alwan

HORSENS FOLKEBLAD
TIRSDAG 8. MAJ 2018

- Vi er i knæ, men vi kommer op igen

Skoleleder på Sct. Ibs Skole Dan Ingemann Jensen tog fra morgenstunden imod forældre og elever ved skolens indgang, mens ilden i Kilden ulmede bag afspærringen. Hans budskab lød dagen igennem: Vi er i knæ, men vi kommer op igen. Det gør vi i fællesskab.

Flere elever gav spontant deres skoleleder et kram. I 3. klasse fortalte en af piger, at hun også synes, at hendes klasselærer så ked ud af det. Foto: Søren E. Alwan

BRAND I KILDEN

Mette Grougaard
mg@hsfo.dk

Efter en lang aften og nat på Kilden stod skoleleder Dan Ingemann Jensen klar ved skolens indgang fra morgenstunden. Han havde kun været hjemme et par timer og mødte op iklædt habitjakke, skjorte og slips.

Her mødte børn og forældre roligt ind på Sct. Ibs Skole, der var omgivet af hjemmeværnsfolk, brandfolk og betjente. Alle var berørte af, at Kilden var forvandlet fra skolens levende hus og samlingssted til en brandtomt, der nu var beskyttet bag hegn for at holde alle på behørig afstand. Bygningen var stadig så varm, at brandfolk ikke gik derind. Så uvirkeligt på en smuk forårsmorgen, der dog var skæmmet af lugten af røg, som hang i luften.

- Jeg kondolerer, lød det fra en mor, som gav skolelederen et knus og ligesom mange andre erklærede: Kan vi hjælpe med noget, så sig til.

Alt imens brummede telefonen i skolelederens lomme.

Helt surrealistisk

Louise Gade fra skolebestyrelsen var også mødt op på skolen:

- Det er fuldstændig surrealistisk, man er bare så chokeret. Det påvirker rigtig mange mennesker.

Knud Lindhard, der er musiker og vikar på skolen, har et særligt forhold til Kilden.

- Det er ikke en bygning, der er brændt. Det er sjæl og kærlighed og et helt liv, lød det fra musikeren, der var til sit første skolebal i Kilden i 1958 og siden har spillet der til et utal antal fester og koncerter.

Og sådan blev der vendt følelser og historier ved indgangen til skolen, dagen efter at Kilden, som har rummet klasser til 9. og 10 årgang, kantine, SFO og forberedelse til lærerne, var ædt op af flammer.

Det hele er væk

- Er der en chance for, at min søns eksamensopgave, som lå i Kilden, stadig eksisterer. Og hvad med børnenes ting i SFO'en, spørger en far.

- Jeg tror, du skal regne med, at det hele er væk. Det er faktisk kun murene, der er tilbage, forklarer Dan Ingemann Jensen.

- Men vi er forsikrede, lyder det roligt fra faren.

- Det er vi også, nikker Dan Ingemann Jensen.

Kun et lokale til forberedelse i kælderen undslap ilden, men det er vandskadet, fortæller brandvæsenets indsatsleder, Dennis Ottosen, der løbende bliver opdateret på gavlenes tilstand, som bliver mere og mere truende.

Tid til at snakke

Det var børnene, der kom i første række på skolelederens liste over dagens opgaver - afbrudt af nogle opkald og interviews. For oplevelsen skal snakkes godt igennem. Så snart eleverne var kommet på plads, gik han sammen med indsatsleder ved Sydøstjyllands Brandvæsen, Dennis Ottosen, rundt i de yngste børns klasser. Han begyndte i 3.a.

- Godmorgen. I ved nok, hvad der er sket, men heldigvis er ingen kommet til skade. Det er det mest fantastiske, siger han til den musestille flok.

- Vi er i knæ, men vi kommer igen. Sammen. Kilden bliver bygget op igen, lyder det betryggende.

Og så snart det var tid til spørgsmål, ryger hænderne i vejret.

- Hvad vil det koste at bygge Kilden op?

Det kan Dan Ingemann Jensen ikke svare på endnu.

Andre bidrager med deres oplevelser.

- Det kom som noget af en chok. Jeg sad og så YouTube på mit værelse, da min mor kom og fortalte, at Kilden brændte.

Dan Ingemann Jensen runder snakken af.

- Der er mange problemer og mange ting, vi skal løse. Men det gør vi i fællesskab, og jeg er sikker på, at vi kan løse det.

Et mantra han gentog mange gange i løbet af formiddagen, hvor turen fortsatte i de yngste klasser, hvor spørgsmålene var mange.

Hvordan sprang bussen i luften?

- Er du ikke også ked af det indeni dig selv, lyder det omsorgsfuld fra en pige i 2.c.

- Selvfølgelig er jeg meget berørt af det. Jeg har haft mange dejlige timer i Kilden, sagde skolelederen og roste brandmændene for en helt fantastisk indsats.

Indsatsleder Dennis Ottosen svarer på spørgsmålene om branden. Fortæller, at der var 800-900 grader inde i bygningen. At han skønner, der er brugt 200.000 liter skum på at slukke branden, og selvom der stadig kommer røg og flammer, skal de ikke være bekymrede, når bare de holder sig uden for hegnet. Sådan vil det være nogle dage.

- Hvordan sprang bussen i luften, spørger en pige.

- Den var der ikke, så den sprang ikke i luften, lyder det opklarende svar fra skolelederen.

Et andet punkt, der fylder meget i de yngste klasser, er SFO'ens nye VIP rum i Kilden, som var fyldt med en masse nye spil.

> Der er mange problemer og mange ting, vi skal løse. Men det gør vi i fællesskab, og jeg er sikker på, at vi kan løse det.
>
> DAN INGEMANN JENSEN, SKOLELEDER

- Vi får et nyt, beroliger Dan Ingemann Jensen til børnenes lettelse. Til gengæld har han ikke et klart svar på, hvad der nu sker med sommerfesten.

- Men jeg lover jer, at festerne kommer tilbage.

Troede det var et luftangreb

I 3.a forsikrer han, at der er styr på de næste dage.

- Til sommer er der en plan for, hvordan Kilden skal bygges op igen. Hvordan den kommer til at se ud, ved vi ikke. Der kommer ny kantine, ny sal, ny SFO. Vi skal fortsat have vores fester og samlinger. Vi skal nok komme videre, og det gør vi sammen.

Og der er allerede handlet hurtigt. Horsens Byskoles tilbud om afvikling af dagens engelsk-eksamen, som efter planen skulle foregå i Kilden, bliver der ikke behov for at gøre brug af. Den afvikles i stedet i 8.-klassernes lokaler. De er ledige, for de holder blå mandag.

Eleverne vil gerne vide, hvad der startede branden, men det kan de ikke få svar på. Det skal politiet i gang med at undersøge.

- Jeg kender et godt firma, der kan bygge Kilden op igen, lyder tilbuddet fra en af pigerne, som annoncerer navnet.

Flere af børnene har ikke sovet ret meget i løbet af natten. En dreng troede, det var et luftangreb, da han hørte sirenen. En anden er lettet over, at han trods branden ikke skal på en anden skole.

Græd du eller noget?

Inden næste klassebesøg bliver der tid til interviews for rullende kamera med den revnede sydlige gavl i baggrunden, men børn leger i skolegården mellem nyudsprungne træer.

Det er lykke og ulykke side om side.

På vej over 1.a dukker to piger op med en buket hvide roser til Dan Ingemann Jensen. De er tidligere elever og tydeligt berørte af ulykken på deres gamle skole.

I 1.a tegner eleverne branden.

- Nogle sagde, du blev ked af det. Græd du eller noget, spørger en af drengene.

- Man kan også græde indvendigt, siger skolelederen, der efter besøget snakker med indsatsslederen om børnenes mange refleksion.

- Det er også derfor, det er vigtigt, at jeg kommer rundt til alle. Men måske når jeg ikke alle i dag, erkender skolelederen.

Vi har rigtig mange venner

Kl. 11.45 er personalet indkaldt til møde på lærerværelset, som er stuvende fyldt og bagende hedt.

Der lyttes med alvor.

- Det har været en forfærdelig nat, det har det været for mange.

Status er, at gavlene nok bliver fjernet i løbet af dagen, fordi der er fare for, at de styrter ned. Spørgsmålet er hvor meget - eller om der bliver noget stående af Kilden, som i øvrigt ikke er en fredet bygning.

- Jeg har fået så mange mails og sms'er, så vi har rigtig mange venner, der vil hjælpe. Men uanset hvad så kommer der til at gå lang tid, og vi må finde nogle midlertidige løsninger. SFO-børnene skal selvfølgelig blive her, men vi er nødt til at improvisere lidt.

SFO-døren brænder

Døren bliver skubbet op:

- Det brænder. SFO døren brænder, lyder det fra en, der stikker hovedet ind i lærerværelset.

Meldingen skaber ingen panik i dag, hvor skolen er omgivet af brandfolk.

- Hvad med mælkeordning og skraldespande. Hvad med den forberedelse, som eleverne har lavet til eksamen, som er brændt i Kilden. Kan vi få kostumer ud fra salen?

Spørgsmålene er mange.

I må godt være kede af det

- Det er salen og hele det bageste, der er væk. Trappegangen er helt væk. Den forsvundne eksamensforberedelse skal man informere censor og siden ministeriet om.

Og ligesom eleverne vil lærere gerne vide, hvordan det startede:

- Jeg tror, det er oppe i tagkonstruktionen. Der går 45 minutter, så styrter den ned i salen. Det er først der, salen begynder at brænde, lyder et bud fra Dan Ingemann Jensen:

- I må gerne være kede af det, men vi rejser os igen. Sammen. Det skal nok gå det hele.

Og midt i den ulykkelige situation, minder en af lærerne alle om, at der er meget at glædes over på skolen. Hun siger tak for en fantastisk oplevelse med kollegerne fra fredag til søndag, hvor skolen havde samlet dem til aktiviteter og fest. En tak, der følges af en klapsalve.

- Som de sagde dernede: Hold da op, det er helt vildt, som I kan li' at være sammen, roser Dan Ingemann Jensen.

På vagten dagen derpå

Han træder ud i sommervejret i skolegården blandt legende børn. Det er varmt. Et par sommerklædte piger stopper ham. De skal lige høre, hvilket yndlingsdyr han har, og om han kan li' øl. Han lytter og svarer høfligt. En anden pige lægger armene om ham:

- Hvor er jeg glad for, at du er vores skoleleder.

Hvordan han selv har det bag slipset, er svært at se. Han er træt, ja, men som han siger:

- Hvis der ikke er nogen, der tager vagten i sådan en situation, hvad er det så for et samfund, vi har?

Og Dan Ingemann Jensen var aldrig i tvivl om, at han havde vagten. Også i dag.

Mens branden i stor grad vendte op og ned på hverdagens rutiner på Sct. Ibs Skole, holdt mange fast i dagens dont. Foto: Søren E. Alwan

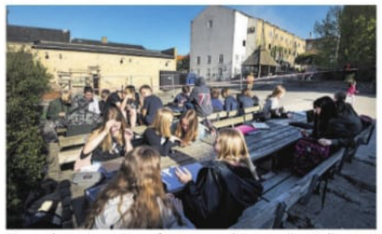

Afspærringen kostede også adgangen til karrusellen, hvilket en elev i de små klasser spurgte ind til. Indsatslederen forklarede: - Hvis muren vælter, er det nemmere at erstatte en karrusel end at finde en anden en som dig. Bare I bliver bag indhegningen, sker der ikke noget. Foto: Søren E. Alwan

Eleverne lyttede med krop og sjæl, da skoleleder Dan Ingemann Jensen fortalte og svarede på spørgsmål om branden. Foto: Søren E. Alwan

Budskabet fra skoleleder Dan Ingemann Jensen var klart: Det er forfærdeligt at miste Kilden, men ved fælles hjælp skal skolen nok komme ovenpå igen. Foto: Søren E. Alwan

Der mødte eleverne et voldsomt syn på skolen, hvor op til 80 mand havde været i gang med at slukke branden i Kilden. Brandbiler, betjente og hjemmeværn fyldte i gaden i stedet for forældre, der i bil afleverede børn på skolen. Foto: Søren E. Alwan

Brandmændenes dragter sikrer dem mod varmen, fortalte indsatsleder Dennis Ottosen eleverne i de små klasser. Foto: Søren E. Alwan

PDF Pro Trial

S.174 | Årstal **2020** | Titel **Opbygningen** | Kilde **Horsens Folkeblad**

2020

Opbygningen

S.175 | Årstal **2020** | Titel **Første spadestik til den nye Kilden** | Kilde **Horsens Folkeblad**

Hansen Event er nu oppe på 700 frivillige til koncerter

HORSENS. 10

Danmark trækker sine soldater ud af Irak

DANMARK. 12-13

GRUNDLAGT 1863 154. ÅRGANG
NUMMER 9 LØSSALG 25 KR.

TORSDAG

Horsens Folkeblad

9. januar 2020 hsfo.dk

Dansk Halbyggeri, som bygger multihal i Hovedgård, er gået konkurs. Firmaet har hovedsæde i Galten. Foto: Morten Pape

Hal-byggeri ramt af konkurs

Hovedgårds multihal, som borgerne har kæmpet for siden 2014, bliver forsinket, da virksomheden bag byggeriet er gået konkurs. Halformanden maner dog til besindighed i forhold til økonomien. HORSENS. 6

Første spadestik til den nye Kilden

HORSENS. 2-3

22 børn og voksne tog sammen første spadestik til den nye skolebygning, der erstatter den nedbrændte Kilden. To drenge fra børnehaveklassen fik sølvspaden. Foto: Morten Pape

Man kan godt savne reaktioner med mere retorisk bid. Men det er klogt, for der er rigeligt med benzin på bålet.

UDDRAG AF DAGENS LEDER

Iværksætter-pris gik til bæredygtig kaffe

ODDER. 16-17

Boligforening i gang med boliger på Vestergade

HORSENS. 7

For alle virksomheder og andre engagerede erhvervslæsere!

Læs avisen digitalt via Nyhedskiosken · Følg os på ErhvervPlus · Tilmeld Nyhedsbrev Sms ERHVERV til 1272

Tlf. 85 45 53 70 - Mail: erhverv@jfmedier.dk

Erhverv+

En del af Jysk Fynske Medier

NYTÅRS RENTE HOS AUNSBJERG
KUN 1,49%
90 års erfaring med salg af biler · ★★★★★ stjernet kundetilfredshed · Danmarks skarpeste priser på brugte biler
Aunsbjerg
Høegh Guldbergsgade 48, 8700 Horsens · 75 62 35 11 · Aunsbjerg.com

BYENS BEDSTE SKO
UDSALG
SPAR OP TIL
20% 30% 50%
SKO OG STØVLER TIL HELE FAMILIEN
MØLBJERGSKO
Smedegade 89 · Allégade 46 · 8700 Horsens · www.moelbjergsko.dk

PDF Pro Trial

22 børn og voksne tog onsdag formiddag første spadestik til Sct. Ibs Skoles nybyggeri, der skal erstatte Kilden.
Foto: Morten Pape

22 første spadestik kickstarter nyt Kilden-byggeri

Onsdag formiddag var flere hundrede skoleelever, skoleleder, bestyrelse, borgmester og nysgerrige samlet for at stikke hele 22 spader i jorden og markere første spadestik på den bygning, som skal erstatte den nedbrændte Kilden ved Sct. Ibs Skole.

FØRSTE SPADESTIK

Dorthea Dittmer
dordi@hsfo.dk

HORSENS: - Glædeligt, men en speciel oplevelse. Sådan beskrev skoleleder på Sct. Ibs Skole Dan Ingemann Jensen oplevelsen, efter de 22 børn og voksne skulder ved skulder havde taget det allerførste spadestik til den nye skolebygning.

- Kilden var nok en af de bygninger i Horsens, som flest kendte. Alle har haft en relation til den, så der brændte noget af alle den dag. Men nu skal vi se det hele skyde op igen, sagde han.

Foruden den formelle deltagelse fra politikere og repræsentanter fra byggeteamet var flere hundrede skoleelever samlet for at overvære og deltage i spadestikket til deres nye skole. Og to af dem fik ovenikøbet æren af at grave med den sølvbelagte spade.

Skoleleder Dan Ingemann Jensen roste eleverne for tålmodighed samt vilje og evne til sameksistens på lidt plads, da første spadestik endelig blev taget til den bygning, som skal erstatte den Kilden, som brændte for halvandet år siden.
Foto: Morten Pape

Men i sin tale takkede Dan Ingemann Jensen alle skolens knap 700 elever for deres håndtering af katastrofen og tiden efter.

- Jeg er så stolt af jer. Vi mangler skolegård, vi mangler lokaler, og kantinen er reduceret. Men I har været tålmodige og vist omsorg for hinanden. Vi deler den plads, vi har, og der er mange ude i verden, som kunne lære om sameksistens af at være et par dage sammen med jer, lød budskabet.

Glade for der hvor vi er

Den skæbnesvangre dag 5. maj 2018, da Kilden så sit endeligt, er for længst passeret, men langt fra glemt. Og med første spadestik i jorden lysner det endelig.

- Vi er glade for der, hvor vi er i dag. Processen har taget halvandet år, men det måtte den tage. Vi var i chok, og det skulle lægge sig, og man skal have sig selv med og arbejde sammen omkring det, forklarede Dan Ingemann Jensen, der også brugte taletid på at rose netop samarbejdet med både medarbejdere og elever om skabe den nye bygning.

- Der bliver hverken plads til zoologisk have eller swimmingpool, men der bliver så meget andet godt. Man kan ikke bygge det, der var, men man kan heller ikke tage stemningen og minderne væk - de er der, lød det.

- Så må man se, hvad man så kan bygge. Og den nye bygning får noget af det vigtigste fra Kilden. Lys fra oven og en indgang, hvor man kan fornemme storhed og åbenhed, samt salen, som åbner sig i midten med plads til fællesskabet.

Den nye skolebygning får omtrent samme størrelse som Kilden, cirka 4000 kvadratmeter. Den bliver opført i rødlige mursten og bliver trukket lidt tilbage fra gaden, så der bliver plads foran til blandt andet parkering. Det er Casa, Linjen Arkitekter og Ginneruparkitekter og det rådgivende ingeniørfirma Oluf Jørgensen som står bag bygningen, som forventes klar til brug i sommeren 2021.

> Der bliver hverken plads til zoologisk have eller swimmingpool, men der bliver så meget andet godt. Man kan ikke bygge det, der var, men man kan heller ikke tage stemningen og minderne væk - de er der.
>
> DAN INGEMANN JENSEN, SKOLELEDER SCT. IBS SKOLE

Næsten alle Sct. Ibs Skoles 700 børn var med til første spadestik, men nogle fø holdt skoene tørre og ørerne varme og overværede spadestikket fra klasselokalet. Foto: Morten Pape

PDF Pro Trial

HORSENS FOLKEBLAD
FREDAG 4. SEPTEMBER 2020

2 HORSENS.

BRÆDSTRUP . EGEBJERG . GEDVED . GRÆDSTRUP . HALDRUP . HANSTED
HATTING . HOVEDGÅRD . LUND . NIM . SDR. VISSING . SEJET . SERRIDSLEV
SØVIND . TVINGSTRUP . TØNNING . ØSTBIRK

FØLG MED
DØGNET RUNDT
HSFO.DK

Første festdag i Sct. Ibs Skoles nye skolebygning

Sct. Ibs Skoles nye skolebygning har også en scene, og der var selvfølgelig levende musik til dagens rejsegilde. Foto: Morten Pape

Torsdag blev der holdt rejsegilde i Sct. Ibs Skoles nye skolebygning, som skal afløse den nedbrændte Kilden.

Mette Graugaard
mg@hsfo.dk

HORSENS: Torsdag var en festdag for Sct. Ibs Skole, som holdt rejsegilde for den bygning, der har taget form i Kildegade, hvor den skal afløse den nedbrændte Kilden, som var en del af skolen.

- Jeg har glædet mig helt vildt til dagen, lød det fra skoleleder Dan Ingemann Jensen, som for første gang kunne invitere skolens 700 elever og personale, samarbejdspartnere, naboer og venner indenfor i bygningen, der skal rumme alle elever i 7., 8. og 9. klasse samt kantine, fællessal og faglokaler fra starten af næste skoleår.

Hidtil har man kun fået lov at bevæge sig ind i bygningen med byggehjelm, og det er derfor et fåtal, der har haft den fornøjelse. I dagens anledning var byggeriet sikret, så eleverne for første gang fik set deres nye skole. Selvfølgelig delt op i mindre grupper.

Og mon ikke mange glæder sig til en hverdag i de nye rammer.

I hvert tilfælde fik dagens gæster et indtryk af en lækker og gennemtænkt bygning skabt til moderne skolegang og fællesskab med indbygget scene med en stor bred trappe som et amfiteater.

Respekt for håndværkerne

Men dagen var selvfølgelig håndværkernes dag. Og dem lød der stor tak til fra både skoleleder Dan Ingemann Jensen og projektleder hos Casa Christian Knudsen.

Skoleleder Dan Ingemann Jensen var imponeret over at følge håndværkernes samarbejde med at bygge den nye skole. Foto: Morten Pape

- For to år, tre måneder og to dage siden stod jeg her for første gang efter branden. Det var trøstesløst. Jeg var ked af det og bevæget, for hvordan skal det hele ende? Nu er det i fællesskab lykkedes at skabe et smukt og unikt hus. Først på tegnebrættet, og nu med håndværkernes hjælp. Jeg må bøje hovedet i respekt for det, I har gjort i fællesskab. Nogle laver noget, der bliver synligt, andre laver noget, der ikke bliver synligt, men alle er lige vigtige. Alle er uundværlige, lød det fra skolelederen, som også roste det gode samarbejde mellem alle på byggepladsen.

Der var krans på bygningen, som bliver forbundet med den eksisterende skolebygning med en glasgang. Foto: Morten Pape

Og så var der pølser, kransekage, øl og vand til alle gæsterne, som helt i skolens ånd også blev underholdt med levende musik leveret af et af skolens bands.

PDF Pro Trial

HORSENS FOLKEBLAD
FREDAG 4. SEPTEMBER 2020

HORSENS 3

Den nye bygning er helt sin egen, alligevel har det været vigtigt for Dan Ingemann Jensen, at der er genkendelige elementer. Ovenlysvinduer og rundede former gør således igen fra Kilden. Foto: Morten Pape

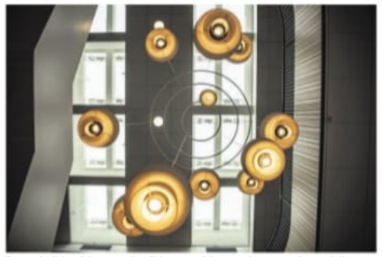

Det er helt bevidst, at salen ikke er en idrætssal, men en festsal. Her kan samles op mod 420 elever til arrangementer, og to store foldedøre kan lukkes ned, så området ved scenen kan bruges til idræt for de mindste. Foto: Morten Pape

Branden i maj 2018 raserede Kilden, men 11 PH-lamper blev reddet. De er nu blevet restaureret og hænger smukt til minde om den historiske bygning, som var engang. Foto: Morten Pape

Sct. Ibs Skole i helt nye klæ'r

15 klasselokaler, lydtætte toiletter, et nyt håndværk- og designlokale, ovenlysvinduer og buet træbeklædning. Kom med indenfor og se Sct. Ibs 4000 nye kvadratmeter.

Dorthea Dittmer
dordi@jfmedier.dk

HORSENS: Tre år er gået, men nu er den her. Den nye bygning, som skal afløse den nedbrændte Kilden, der indtil ulykken i 2018 husede næsten halvdelen af Sct. Ibs skole.

Det er en både glad og stolt skoleleder, som tager os med rundt i de tomme bygninger. Om kun en måned kommer de til at emme af liv, når cirka 350 elever i 7., 8. og 9. klasse indtager de godt 4000 kvadratmeter spritny skole 9. august.

- Jeg er helt vildt spændt, og det er eleverne også. Jeg glæder mig til at samle alle dem, der skal være her, lyder det fra Dan Ingemann Jensen, som lysende klart husker den maj-søndag for godt tre år siden, da skolen brændte.

- Jeg ved præcis, hvordan jeg havde det den dag - blandt andet fortvivlelsen over at skulle genhuse alle eleverne. Det har været en følelsesmæssig rejse på tre år til i dag, og jeg er meget glad for helheden og glad for, at vi stod det igennem. Når man mister 40 procent af sin indendørs kapacitet, bliver man presset, siger han og fortsætter:

- Vi er her i dag, fordi der er nogle børn og forældre, som vil os. Jeg var nervøs for, at vi skulle miste elever, men vi har klaret os igennem og er kommet i mål.

11 nænsomt renoverede gengangere

Glas, beton og træ giver bygningen et moderne look. Og igennem runde former og ovenlysvinduer leder arkitekturen tankerne tilbage på den bygning, der ikke er mere. Men ikke alt er nyt.

- 11 PH-lamper, som hang i en gang, overlevede branden og blev klippet ned. De var fuldstændig maltrakterede, men jeg fik kontakt til en pensioneret politimand på Fyn, som kunne renovere dem, fortæller Dan Ingemann Jensen.

Derefter blev de otte store og tre mindre PH-lamper sendt til Fyn.

- Han satte dem i stand og malede dem i den originale farve. Efter et års tid ringede jeg til ham. Han spurgte, hvornår vi skulle bruge dem, og jeg sagde, "det haster ikke", der går nogle år endnu, før vi er klar. Men manden svarede: "Det ville ellers være rart, hvis I kunne komme

PDF Pro Trial

Fra klasselokalerne på den øverste etage, hvor 8. og 9. klasse skal holde til, kan de unge mennesker nyde udsigten over det meste af byen. - Her er det let at dagdrømme, lød det fra skoleleder Dan Ingemann Jensen, da han viste rundt i den nye skolebygning. Foto: Morten Pape

Dan Ingemann kan snart lukke de ældste elever fra Sct. Ibs Skole ind i den nye skolebygning, som erstatter nedbrændte Kilden. Foto: Morten Pape

I den nye skolebygning er der blandt andet et stort skolekøkken, som skal lave mad til eleverne og stå for forplejning til arrangementer på skolen. Foto: Morten Pape

Skoleleder Dan Ingemann Jensen kan snart lukke de ældste elever fra Sct. Ibs Skole ind i de nybyggede lokaler, som skal erstatte den nedbrændte Kilden. Foto: Morten Pape

og hente dem, jeg har sølvbryllup i weekenden, og konen er træt af, at de står i stuen", genfortæller Dan Ingemann Jensen med et grin.

Lamperne blev hentet samme weekend, og nu hænger de som det første, man ser, når man træder ind i den nye bygning. Og skolelederen er ikke sen til at demonstrere, at de over 70 år gamle lamper er up to date.

- Internettet er kommet for at blive, så nu kan jeg det her, griner han, mens han fra en app på sin telefon får lyset i lamperne til at skifte fra grøn til rød til lilla.

Lydtætte toiletter

Der står stadig et stillads midt i festsalen, sytråd, stofrester og sikkerhedsnåle er pakket ned i kasser på gulvet i salen, og vinduespudserne er i fuld gang med at rengøre det enorme vinduesparti ud mod Kildegade.

Dan Ingemann Jensen har ikke et yndlingssted eller yndlingsrum i bygningen. Men hans begejstring er ikke til at tage fejl af.

- Kom og se udsigten, siger han og viser vej til et af klasselokalerne på øverste etage, hvorfra man kan se ud over store dele af byen.

Turen går også til det helt nye håndværk- og designlokale på nederste plan, det store kantinekøkken og sågar de lydtætte toiletter. Der er kredset om detaljerne i den nye bygning.

- Jeg er meget tilfreds og lykkelig. Det er helt fantastisk, hvad arkitekter og håndværkere har fået ud af det. Nu mangler der lige det sidste, lydanlægget og lyset skal på plads på scenen, og vi skal have flyttet alle møbler. Men vi bliver klar til eleverne 9. august.

Den officielle indvielse af den nye skolebygning bliver i september.

LUCIAAFTNER I 150 ÅR – HVORFOR DET?

Det er et godt spørgsmål, som besvares med, at der ikke har været Luciaaftner i 150 år.

Du bærer lyset frem, stolt på din krone….

Hvem var Lucia egentlig?

Hun var en ung kristen kvinde, der levede i 300-tallet på Sicilien. På dette tidspunkt var det farligt at være kristen, idet romerne anså de kristne for at være fjender af Romerriget.

Hun trodsede faren og sneg sig ud om natten for at dele mad ud til fattige.

På hovedet havde hun en krans med lys, så hun kunne se i mørket.

Den mand, som hendes familie efter datidens skik havde lovet hende til, blev vred, da hun nægtede at gifte sig med ham, fordi hun havde viet sit liv til Gud, og han angav hende til myndighederne som kristen.

Hun blev arresteret under kejser Diocletians kristen-forfølgelse, hvor hun blev straffet for sin kristne tro. Ved guddommelig indgriben blev hun beskyttet flere gange, indtil bødlen sluttelig stak hende med sit sværd, og hun døde den 13. december år 304.

Hun blev set som martyr og kåret til helgen af den katolske kirke.

Op igennem Kirkens historie er hun blevet fejret den 13. december. Denne fejring ebbede ud undtagen i Sverige, hvor der opstod en skik med, at unge piger bærer lyset frem og synger Luciasangen i Lussenatten, som var den længste og mørkeste nat iflg juliansk kalender.

Danskerne har overtaget skikken fra Sverige, og det første Luciaoptog i Danmark var i 1944 under krigen. Navnet Lucia indeholder det latinske ord lux, som betyder lys, og pigernes optog lyste op i en mørk tid.

På Sct. Ibs skole har Luciaoptogene også vundet indpas, og er kommet for at blive.

De blev introduceret af Jens Møller, som blev skoleleder i 1965.

Dengang var der kun én Luciaaften i skolens nybyggede gymnastiksal, og aftenen var en familieaften med adventssalmer, kaffebord og amerikansk lotteri.

Der gik et gys gennem forældre, når det stemningsfyldte luciaoptog med bruden i spidsen og pigernes smukke sang afsluttede aftenen.

Efterhånden som skolen voksede kunne man ikke nøjes med èn aften, og flere aftner blev sat af til arrangementet, som i højere grad kom ind under forældreforeningen Kontakts vinger.

Af engagerede lærere og frivillige blev der fremstillet hvide kjoler, så der blev et ensartet look. Der blev samlet ind til Luciakurve, som lærerne pakkede til den store aften, hvor amerikansk lotteri gav indtægter til Kontakts arbejde.

Et totalt stilbrud var det, da der blev vist tegnefilm på et gammelt filmapparat! Børnene elskede disse tegnefilm; men hvad forældrene syntes, må stå hen i det uvisse. Afskaffet blev de dog.

Der er i årenes løb afholdt Luciaoptog i den gamle gymnastiksal, i kirken, i den gamle kildensal og nu i den nyopførte Kilden. Der er ikke tal på de Luciakurve, som er kommet glade vindere i hænde.

I de sidste mange år er vi oppe på 5 aftner en uge i december, hvor der holdes taler af præster, skoleleder, serveres kaffe og hjemmebagt kage, hvorefter skiftende forældrerepræsentanter forsøger at holde styr på lotteriudtrækningen med eller uden mikrofon.

Mon ikke Luciaaftnerne fortsætter som en god tradition, som en af adventstiden lys –punkter for skolens børn og forældre!

Birgitte Boesen

PDF Pro Trial

5 vigtige ting, jeg lærte som elev

Jeg husker mest min skolegang i glimt. Som stærke, formative oplevelser sat i gang af stærke, formative lærere.
Her er 5 af dem.

1. Leg!

I min klasse havde vi en overgang et opgør med nogle børn fra Midtbyskolen. Det var fyldt med fordomme om hinanden. Behov for at bekræfte sig selv i, at man gik på "den rigtige" skole og grænse-søgning. Vores klasselokaler lå over for hinanden og jeg husker ikke, om de eller vi begyndte. Men på et tidspunkt fløj der madpakker gennem luften. Leverpostejsmadder med agurk. Spegemadder med remo og ristede løg. Æg. Der splattede ud på klasseværelsernes vinduer.

En dag, vi i klassen "havde taget hævn," kortsluttede vores klasselærer, Birgitte Boesen, os med en plan: Birgitte havde talt med klasselæreren for børnene på Midtbyskolen. Og de var, på Birgittes foranledning, blevet enige om, at vi skulle lege sammen i et frikvarter. Et af de store.
Hvilken straf! På det tidspunkt sjippede vi. Hele tiden og i alle frikvarterer.
Jeg husker de første minutter som tunge. Men pludselig var sjippetorvet i gang og vi stod snirklet ind mellem hinanden i en, lang kø.
Der blev ikke kastet en madpakke siden.

Den dag lærte jeg, at det, du tror, er din værste modstander, kan vise sig at være en god kammerat.

2. Kig op!

Det var en dag i en billedkunst-time, vores lærer, Jane Buchreitz, bad os stille os op på række og følge efter hende ned gennem Søndergade.
Og Jane havde et benspænd: Hun bad os om at holde hænderne op for alle butiksvinduerne, mens vi gik – og kun have øje for etagerne over. Alle de gamle, smukke huse fyldt med levet liv og historie. Ingen af os havde opdaget dem tidligere. Vi gik rundt i en by, som vi troede, vi kendte så godt, og oplevede sider af den, vi aldrig havde set før.

Den dag lærte jeg to ting: At du ikke behøver se det, andre gerne vil have dig til at se. Og at det er sundt at skifte perspektiv.

3. Verden er stor!

Jeg spillede klaver og trompet i skolens big band og vi rejste på et tidspunkt til Skotland. Jeg havde slet ikke lyst. Jeg var genert og det tolkede de fleste som muthed. Jeg led også af hjemve. Min storesøster, Kirse (der i dag har 3 børn på skolen) blev af vores forældre tvangsindlagt til at sove sammen med mig, da vi skulle indkvarteres privat. Det var nok ikke supersjovt for hende, som kunne se sine venner bo to og to. Men hun gjorde det. Og Dan Jensen og skolens anden, daværende big band-general, Niels Kvium, havde en ukuelig, smittende energi.
Vi skulle spille koncert! Ude i verden! Skidt pyt med om et trut faldt forkert! Det skulle bare *swinge*.

Jeg sov ikke ret godt de første nætter og min søster var på overarbejde. Men som dagene gik, kom målet om at møde nye mennesker og spille gode koncerter til at overskygge min frygt for at være afsted. Og dén aften, hvor vi sad dér, en børneflok fra den katolske i Horsens, på en scene i Edinburgh, og jeg ovenikøbet spillede en solo foran en fyldt sal – dér lærte jeg, at man kan overvinde meget og flytte sig – især når man får hjælp fra andre.

4. Vær rummelig!

På et tidspunkt, jeg husker ikke på hvilket klassetrin, havde vi temauge. Emnet var retfærdighed. Jeg valgte at interviewe skolens præst, pastor Reyman, om, hvorfor jeg ikke måtte gå til nadver, bare fordi jeg var protestant og ikke katolik.
Når jeg ser på det udefra i dag, ser jeg et barn (mig), som stiller et sort/hvidt (og tænkt som provokerende) spørgsmål til noget så komplekst som religiøsitet og tro. Det kunne man vælge at trække på skuldrene af. Eller belære et barn om. Men pastor Reyman inviterede mig til en snak på sit kontor. Han tog sig tid og talte med mig.
Den dag så jeg styrken i at besvare et angreb med åbenhed og samtale.

5. Skolen er mere end en skole!

Sidste sommer blev min mand, Anders, alvorligt syg.
Vi bor i Indonesien og var på ferie i Danmark, da vi fik beskeden. Meldingen var også, at vi skulle forvente et års behandling med en behandlingsform, som ikke findes i Indonesien, hvis Anders skulle blive rask.
Og så stod vi dér. Med tre, små piger på en ferie, der pludselig ikke længere bare var en ferie.
Vi havde ingen hverdag, ingen struktur, ingen plan. Og lige præcis dét havde vi alle sammen brug for.
Så vi rakte, på min søster og fars opfordring, ud til skolen og Dan Jensen.

Få dage senere sad jeg og vores ældste datter, Nora, til møde med Dan, Rikke, Trine fra kontoret – og Helle, der er klasselærer i 2.B.
Det var en krise. Det var midlertidigt. De forstod.
Og var klar til at indlemme pigerne og give dem struktur og rammer, til vi vidste mere.

I dag er Anders rask, og vi er tilbage i vores hverdag i Indonesien.

Det er faktisk svært for mig helt at beskrive, hvad jeg lærte af det, skolen gjorde for os.
Fordi jeg lærte så meget.
Men én ting viste skolen mig endnu en gang: Værdier er ikke bare holdninger. Det er noget, man viser gennem sine handlinger.

PDF Pro Trial

SCRAPBOOK

Vigtige artikler gennem skolens historie

Seneste opdatering: 24. februar 2023

SCT. IB SKOLE & BØRNEHAVE
KILDEGADE 18
8700 HORSENS

SCT. IB SKOLE & BØRNEHAVE

TELEFON: 75 66 67 00
E-MAIL: KONTORET@SCTIB.DK
WWW.SCTIB.DK

PDF Pro Trial